

1022

**ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΛΕΙΣΤΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ**

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΔΑΠΑΝΗ:

ΤΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ Α΄.

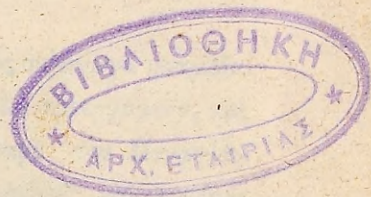
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΙΩ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ.

(ΠΑΡΑ ΤΗ: ΟΔΩ: ΑΘΗΝΑΣ Αριθ. 274.)

1860.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Η ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία συνέστη διὰ βασιλικοῦ διατάγματος τῷ 1837 ἔτει. Τῷ δὲ 1848 μετερρύθμισθη ὁ ὀργανισμὸς αὐτῆς, καθ' ἣν μεταρρύθμισιν τινὰ τῶν μελῶν, ἀποκριθέντα τῶν λοιπῶν, ἀπήρτισαν πυρῆνα, οὕτως εἰπεῖν, ἐπιστημονικώτερον τῆς ἐταιρείας, τὸν κληθέντα ἀρχαιολογικὸν σύλλογον. Ἀλλὰ τὸ 1854, ὅτε καὶ ἄλλα κακὰ ἐνεσκηψαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐπαύσατο ἐνεργοῦσα καὶ ἡ ἐθνωφελὴς αὕτη ἐταιρεία, πάλιν δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1858 ἀνεκλήθη εἰς τὴν ζωὴν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως, δοθέντος νέου κύρους εἰς τὸν παλαιὸν αὐτῆς ἀπλούστερον ὀργανισμόν. Ὁμολογεῖται δὲ, ὅτι ἂν καὶ αἱ καιρικαὶ περιστάσεις δὲν ἦσαν πάντοτε εὐνοϊκαὶ εἰς τὴν ἐταιρίαν ταύτην, οὔτε οἱ δύο ὀργανισμοὶ αὐτῆς ἄμεμπτοι, ἐνήργησεν ὁμῶς κατὰ τὸ διάστημα τοῦ μέχρι τοῦδε βίου αὐτῆς πολλαχῶς ὑπὲρ τῶν προγονικῶν μνημείων, ἢ ἀνασκάπτουσα τὰ ὑπὸ γῆν καὶ ἐπισκευάζουσα τὰ ὑπὲρ γῆς, ἢ συνάγουσα τὰ διεσκορπισμένα καὶ συντηροῦσα, ἢ ἐκδίδουσα τύποις τὰ ἀ δημοσίευτα.

Τὰ ἔργα αὐτῆς ταῦτα φαίνονται ἐν τοῖς πρακτικοῖς Π'. γενικῶν συνελεύσεων, τοῖς ἐκδοθεῖσι τῷ 1846—49, εἰς 8ον, καὶ ἐν τέσσαρσι φυλλαδίοις τοῦ ἀρχαιολογικοῦ συλλόγου, τοῖς ἐκδοθεῖσι κατὰ τὰ ἔτη 1851—55, εἰς 4ον, καὶ ἐν τῇ ἐκθέσει, τῇ δημοσιευθείσῃ τὸ παρελθὸν ἔτος, εἰς 8ον.

Νῦν δὲ ἡ ἐταιρεία ἐπιχειρεῖ νὰ ἐκδώσῃ ὅσα πρὸ ἐνὸς καὶ ἐπέκεινα ἔτους συνήγαγε μνημεῖα ἐν τῷ Μουσείῳ αὐτῆς, τῷ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἐξ ἀγορᾶς ἢ ἐκ δωρεῶν προσερχόμενα, καὶ ὅσα ἔτι ἀνέσκαψε καὶ ἀνασκάπτει ἐν τοῖς παλαιοῖς ἐρειπίοις, τοῖς παρὰ τὴν Παναγίαν Πυργιώτισσαν, (πρὸς δυσμὰς τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος τετρακιονίου), καὶ ἄρχεται ἀπὸ τῶν ἐπιγραφῶν.

Αἱ ἐν τῷ πρώτῳ φυλλαδίῳ τούτῳ περιεχόμεναι ἐπιγραφαί, ἐβδομήκοντα καὶ ὀκτὼ τὸν ἀριθμὸν, εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνέκδοτοι. Ὅσον εἰξεύρει ὁ ὑπογράφων τὸν παρόντα πρόλογον, ἐξ ἁπλοῦς τούτων ἐξεδόθησαν ἤδη πρότερον. Ἐκρίθη ὁμῶς ἀναγκαῖα ἡ αὐτῶν ἐνταῦθα μετέκδοσις, διότι ἐν ταῖς προτέραις αὐτῶν ἐκδόσεσι παρατηρήθησάν τινες ἀνακρίβειαι καὶ μάλιστα τὰ σχήματα τῶν λίθων καὶ τῶν γραμμάτων δι' ὅλου δὲν εἶχον ἀποδοθῆ. Νῦν δὲ διὰ τῆς λιθογραφίας δεικνύμενα ταῦτα ἰκανῶς, βεβαιούσι πλεῖστον τὴν διδομένην τοῦ κειμένου γραφὴν καὶ ὑποβοηθοῦσι τὴν περαιτέρω αὐτοῦ ἀνάγνωσιν, ἀναπλήρωσιν καὶ κατανόησιν. Ἀγνοοῦμεν δὲ, ἂν καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν ἐπιγραφῶν τινὲς ἤδη προεξεδόθησαν ἢ ἐν Ἑλλάδι, ἢ ἐν τῇ ἀλ-

λοδαπῆ, ὅπερ λίαν ἐνδεχόμενον, καθ' ὅσον οἱ νῦν ἐκδιδόμενοι λίθοι, ἀφ' ἧς ὥρας ἦλθαν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς ἐταιρίας, ἢ ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀνεσκάφησαν ἐκ τῆς γῆς δαπάνη τῆς ἐταιρίας, ἦσαν, κατ' ἀπόφασιν ῥητὴν τῆς ἐφορείας, προσίτοι εἰς πάντας τοὺς βουλομένους νὰ μελετήσωσι καὶ ἀντιγράψωσιν αὐτούς. Ὅσον ἐπὶ τοῖς διέπουσι τὰ τῆς ἐταιρίας, τὸ ἀλλόκοτον δικαίωμα τῆς προτεραιότητος τοῦ ἐκδίδειν καταργεῖται ἐν Ἑλλάδι τῇ πατρίδι τῆς ἐλευθερίας.

Αἱ προταχθεῖσαι τῶν λιθογραφικῶν πινάκων πληροφορίαὶ περὶ ποιοῦ καὶ μεγέθους καὶ μάλιστα καταγωγῆς τῶν λίθων δὲν εἶναι βεβαίως τόσον λεπτομερεῖς, ὅσον ἔπρεπε, ἀλλὰ πλειότερα νὰ εἴπωμεν δὲν εἶχομεν, ἢ, ἂν εἶχομεν, δὲν ἦσαν βέβαια. Ὅχι ἐν Ἑλλάδι, ὅπου τὰ πάντα νέα καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀρρυθμιστα, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ γηραιᾷ Εὐρώπῃ καὶ τοῖς τακτικωτάτοις αὐτῆς Μουσεῖοις τὰ περὶ καταγωγῆς τῶν ἀρχαίων μνημείων, ὡς λίαν δυσχερῆ, δὲν διευκρινοῦνται ὅσον ἀπαιτεῖ ἡ ἐπιστήμη. Αἱ δὲ εἰς τὸ κείμενον παρατηρήσεις (διότι δὲν τὰς ἀξιοῦμεν τοῦ ὀνόματος ἐρμηνείας) δὲν ἐγράφησαν πρὸς ἐντελῆ διασάφησιν τῶν δημοσιευομένων, ἐπειδὴ καὶ καιρὸς καὶ δυνάμεις ἐπαρκεῖς λείπουσιν. Ἄλλοι ἡμῶν κρείττονες ἂς συντελέσωσι τὰ δέοντα, λαβόντες ἐναυθὰ πιστὴν καὶ ἀκριβῆ, ὅσον τὸ ἐφ' ἡμῖν, τὴν ὕλην διὰ τὰς σοφὰς μελέτας των. Ζητοῦμεν δὲ συγγνώμην διὰ τὴν ἄτακτον, οὕτως εἰπεῖν, τάξιν καθ' ἣν οἱ λίθοι ἐκδίδονται, ὅπερ συνέβη ἐν μέρει μὲν διότι ἀντεγράφοντο ὡς ἐκάστοτε περιήρχοντο εἰς τὸ Μουσεῖον, ἐν μέρει δὲ καὶ δι' ἄλλα αἷτια. Ἄν ἠθέλαμεν νὰ βραδύνωμεν ἐπὶ ποσὸν τὴν ἔκδοσίν των, ἠδύνατο νὰ ἐμφανισθῆ εἰς τὸ κοινὸν τὸ φυλλάδιον εὐσταλέστερον· ἀλλὰ ἐπροτιμήσαμεν νὰ θεραπεύσωμεν ταχύτερον τὴν εὐλογον περιέργειαν τῶν ἀρχαιολογούντων, παρὰ νὰ χαρισθῶμεν εἰς τὴν ἰδίαν ἡμῶν φιλοτιμίαν. Ἴσως δὲ ἐν τῷ προσεχῶς ἐκδοθησομένῳ δευτέρῳ φυλλαδίῳ κατρωθῶμεν πλείονα τάξιν καὶ συμμετρίαν, καὶ ἐμβάλωμεν καὶ τινα φιλοκαλίαν, ἧς σχεδὸν παντάπασιν ἀμοιρεῖ τὸ νῦν ἐκδιδόμενον.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 30 Ἀπριλίου 1860.

Στέφανος Α. Κουμανούδης, γραμματεὺς τῆς ἐταιρίας.

1

Ἄρ. 1.

Ἐπὶ Ἀναξικράτους ἄρχοντος ἔδοξεν τῷ δήμῳ· Στρατοκλῆς Εὐθυδήμου Διομευῆς εἶπεν· ἐπει[δὴ] Λυκοῦργος Λυκόφρονος Βουτάδης παραλαβὼν παρὰ τῶν ἑαυτοῦ προγόνων οἰκείαν ἐκ παλαιοῦ τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίαν κτλ.]

Λίθος Πεντελήσιος. Ὑψος 0,25, πλάτος 0,26, πάχος 0,11 Γαλ. μέτρου. Εὐρέθη εἰς τὰς παρὰ τὴν Παναγίαν Πυργιώτισσαν ἀνασκαφάς, ἐν τῷ γόμῳ τοῦ παχέος ἀσβεστοκίστου τοίχου, ὅστις ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τῆς ἐκκλησίας πρὸς ἀνατολὰς ἠγμένος ἐπὶ βραχὺ, συνάπτει τῷ παλαιῷ τοίχῳ τῷ ἀπὸ νότου πρὸς ἄρκτον διευθυνομένῳ. Ἐν τῷ γόμῳ τούτῳ αἱ πλείσται τῶν ἐπιγραφῶν ἀνευρέθησαν, τινὲς δὲ καὶ ἐν τῷ πρὸς βορρᾶν βλέποντι τοίχῳ τῆς ἐκκλησίας, ὡς δύο ἐκ τῶν τεσσάρων κομματίων τῆς ὑπ' ἄρ. 28 ἐπιγραφῆς, ἐξ ὧν τὸ ἐν εἶχεν ἔξωθεν τὰ γράμματα, ἐπὶ τῆς τοῦ τοίχου ἐπιφανείας, ἄλλαι πάλιν ἐπὶ τοῦ κρηπιδώματος τῆς ἐκκλησίας τοῦ πρὸς βορρᾶν, ὡς αἱ ὑπ' ἄρ. 45 καὶ 46 πλαγίως ἐνωκοδομημένοι καὶ ὀπισόποδα οὕτως εἶπεῖν πλησίον ἀλλήλων, ἔξωθεν δ' ἔχουσαι τὰ γράμματα, ἡ δὲ ὑπ' ἀριθ. 51 ἐν τῷ πρὸς νότον κρηπιδώματι ἀνεστραμμένη κατὰ κεφαλῆς. Πισῶν τούτων τῶν ἐπιγραφῶν τῶν ἐνταῦθα εὐρημένων ὑπεγραμμίσσαμεν τοὺς ἀριθμοὺς, ἵνα μὴ λέγωμεν κατ' ἐπανάληψιν, ὅτι ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Παναγ. Πυργιωτίσσης εὐρέθησαν.

Τὴν μικρὰν ἀναπλήρωσιν τοῦ παρόντος ἄρ. ἐκάμαμεν ὀδηγηθέντες ἐκ τοῦ παρὰ Ψευδοπλουτάρχῳ (ἐν τῷ περὶ τῶν δέκα ῥητόρων συγγραμμάτιῳ) ψηφίσματος τοῦ Στρατοκλέους, τὸ ὁποῖον περιέργως πάνυ συμφωνεῖ τοῖς ὑπολειπομένοις γράμμασι ἐν τῷ λίθῳ, ἂν, ὡς πρέπει νὰ κάμωμεν, παραδεχθῶμεν ὅτι ἕκαστος στίχος τῆς στοιχηδὸν γεγραμμένης ταύτης ἐπιγραφῆς εἶχεν ἀνὰ 42 γράμματα, καὶ συμφωνεῖ μάλιστα ἐν τῷ δευτέρῳ, τρίτῳ καὶ τετάρτῳ στίχῳ. Τὰ δὲ τοῦ πέμπτου στίχου ὀλίγα γράμματα ὡς καὶ τὰ ἐξῆς δὲν συμφωνοῦσι πλέον. Εἰς τόσα ἡμεῖς περιοριζόμεθα περὶ τοῦ ἀξιολόγου τούτου λίθου, ὅστις δὲν εἶναι ἀδιάφορον ὅτι εὐρέθη ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἐνθα καὶ τὸ ὑπ' ἀριθ. 28 βῆθρον τοῦ Λυκούργου.

Ἄρ. 2.

. . . . . (οἰόμενος δεῖν μὴ ἐνίστα-)
σθαι τῷ τῆς πόλεως συμφ]έρου[τι, ἀλλὰ συναίτι-
ος γενέσθαι τῇ σωτηρίᾳ· συ]νεπολιόρκει δὲ καὶ

τὸ Μουσεῖον μετὰ τοῦ δήμου, κ]αὶ συντελεσθέντων
 τεῖ πόλει τῶν πραγμάτων κα]ὶ τὰς λοιπὰς χρεῖας π- 5
 αρασχόμενος διατετέλεκεν]καὶ διαμεμένηκεν ἐν τ-
 εῖ τοῦ δήμου εὐνοία, καὶ τοῦ] πολέμου γενομένου
 . . . . .] καὶ ἀγωνιζόμενος ὑ-
 πέρ . . . . . παραγγ?]έλλ[ο]ι ὁ στρατηγὸς κ-
 . . . . . ἐπαγγέλλεται] χρεῖας παρέξεσ[θ]- 10
 αι . . . . . ἕνα ο]ῦν ἐφάμιλλον ε[ῖ]
 . . . . . εὐ]ρέσθαι παρὰ τ.
 . . . . . κα]ὶ ὑπὸ τοῦ δήμο-
 υ, ἀγαθῆ τύχῃ δεδόχθαι τῇ βουλ[ῆ], τοὺς προέδρ-
 ους οἳ ἀνλάχωσιν προεδρεύειν ἐν τῶ]ι δήμῳι ε[ι]ς τὴν 15
 ἐπιούσαν ἐκκλησίαν χρηματίσαι...] σιναι ἐκ τοῦ κ-
 αταλόγου? . . . . .] γνώμην δὲ ξυμ-
 βάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δήμ]ον, ὅτι δοκεῖ τεῖ β-
 ουλεῖ ἐπαινέσαι . . . . . καὶ στ]εφανῶσαι χρυ-
 σῶι στεφάνῳ ἀρετῆ]ς ἕνεκα καὶ φ[ιλ- 20
 οτιμίας τῆς εἰς τὸν δῆμον, εἶναι δ]ὲ αὐτὸν Ἀθην[αῖ-
 ον . . . . . καὶ ἐξεῖναι γρά]ψασθαι φυλῆ-
 ς καὶ δήμου καὶ φρατρίας ἧς ἀν βούλητα]ι κατὰ τὸν ν-
 ὄμον . . . . . δοῦναι περὶ αὐ]τοῦ τὴν ψῆφ-
 ον . . . . .] ἀθ]λοῦτε[υ 25

Λίθ. Ὑμῆτ. Ὑψος 0,28, πλάτος 0,15, πάχος 0,08. Πολλῶν γραμμάτων τὰ σχή-
 ματα παραδοξότατα. Τὰ ἀπεμιμήθημεν ὅσον ἠδυνάμεθα. Τὸ ο καὶ τὸ ρ καὶ τὸ θ τε-
 τραγωνίζου ἐμφανέστατα, τὸ ω κύκλος εἶναι ἄκλειστος κάτωθεν, ὅπως καὶ ἐν τῇ ἐπιγρ.
 τῇ ἐκδοθείσῃ ἐν τῷ Β'. φυλλαδίῳ τοῦ ἀρχαιολ. Συλλόγου, ὑπ' ἀρ. 63, 6, τὸ ε πλεονάκις δὲν
 ἔχει τὴν μεσαίαν ὀριζόντειον γραμμὴν, ἐπίσης καὶ τὸ ρ ἄκλειστον παρουσιάζεται δις. Καὶ
 ὁμῶς τοιαῦτα ὄντα τὰ γράμματα, εἶναι τῶν οὐ πολὺ μετὰ τὸν Κάσσανδρον Μακεδονικῶν
 χρόνων, διότι τὸ ψήφισμα τοῦτο εἶναι ὅμοιον κατὰ τε τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων καὶ τὴν
 ὑπόθεσιν τῶ ἐν Ἐφ. Ἀρχ. ὑπ' ἀρ. 3499 τυπωθέντι, εἰ μὴ καὶ διπλοῦν ἐκείνου ἀντίγραφον.
 Καὶ ἐν ἐκείνῳ μὲν μᾶλλον τὰ ἄνω ἐσώθησαν, ἐν τῶ ἡμετέρῳ δὲ μᾶλλον τὰ κάτω, ἐκεῖθεν
 δὲ συνεπληρώθησαν οἱ τοῦ ἡμετέρου πρῶτοι ἕξ στίχοι. — Ἐν ς. 6 κεῖται ρ μετὰ τὸ π ἐν
 τῷ λίθῳ, ἔξω ἂν τις εἴπῃ, ὅτι εἶναι ἀμελῶς γεγραμμένον ο, μὲ οὐράν. Παρατηρῶ δὲ ὅτι
 λίαν καλῶς διατηρεῖται ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου. Ἐν τῷ 15^ο ς. εἶναι λείψανα τυπικῆς
 φράσεως, ἐμοὶ ἀγνώστου.

Ἀρ. 3.

Ἐπ]ι Μενεκλί[ο]υς ἀρχοντος, ἐπὶ τῆς Πηνδιονίδ-

ος] ὁ[γ]δός πρυτανείας, ἦι Θεόδωρος Λυσιθέου
 Τρικορ]ύσιος ἐγραμμάτευεν, Ἄνθεστηριῶνος
 ἔννη κ]αὶ νέαι, ἐκκλησία τῶν προέδρων· ἐπεψήφ-
 ιζεν Θεόδωρος Ναυσιμάχου Εὐώνυμεὺς καὶ συ- 5
 μπρόεδροι. Ἔδοξεν τῷ δήμῳ· Καλλίστρατο-
 ς Γλ]αύκωνος Κρωπίδης εἶπεν· περὶ ὧν ἀπαγγέλ-
 λουσι]ν [ο]ἱ ἐπιμεληταὶ τῶν μυστηρίων ὑπὲρ τῆ-
 ς θυσίας ἦ]ν ἔθυσαν ἐν τοῖς πρὸς Ἄγραν μυστηρ-
 οῖς,] ἀγαθεὶ τύχει, δεδόχθαι τεῖ βουλευεῖ, τοῦ 10
 ς προ]έδ[ρο]υς οἱ ἂν λάχωσιν προεδρεύειν ἐν τῷ-
 ἰ δήμῳ ε]ἰς τὴν ἐπιούσαν ἐκκλησίαν προσαγα-
 γεῖ]ν αὐ[τούς] πρὸς τὸν δῆμον καὶ χρηματίσαι, γ-
 νώμη]ν δὲ ξυμβάλλεσθαι τῆς βουλῆς εἰς τὸν δῆ- 15
 μον], ὅτι δοκεῖ τεῖ βουλευεῖ, τὰ μὲν ἀγαθὰ δέχεσθ-
 αι] τὴν βουλήν καὶ τὸν δῆμον ἂ φασὶν γεγονένα-
 ἰ ἐ]ν τοῖς ἱερο[ῖ]ς οἷς ἔθυσον ἐφ' ὑγίαιαι καὶ σωτ-
 ηρ[ῖ]αι τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου καὶ τῶν ἄλλων
 ὄσο]ι εἰσὶν εὐνοὺς καὶ φίλοι τοῦ δήμου· ἐπει-
 δὴ δὲ] οἱ [ἐ]πιμεληταὶ [τ]ῶν μυστηρίων πρότερόν 20
 τε ἐ]ν τεῖ θυσ[ῖ]αι τῶν [μ]εγάλων μυστηρίων ἐπεμ-
 ελή]θησαν τῆς θυσίας κ[α]ὶ νῦν τεθύκασιν τὰ σω-
 τήρι]α [τα]ῖς θεα[ῖ]ς ὑπὲρ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμ-
 ου . . . . .]ῶν, καὶ τῶν ἄλλων ἐπιμεμέληνται
 καλῶ]ς καὶ [φ]ιλοτίμως, ἐπ[αινε]σ[α]ι [τ]οὺς ἐπιμε[λ]- 25
 ητὰς τῶν μυστηρίων . . . . . ημον Γλαύκων[ο]-
 ς . . . . . δην, Δημ[ο]κράτη[ν] Ἐπι . . . . . ου ἐκ Κερ[αμ]-
 ἐω]ν εὐσεβε[ῖ]ας ἕνεκα τῆ[ς] πρὸς τὰς] θεὰς κ[αὶ φι-
 λοτιμίας τῆ]ς πρὸς τὴν βουλήν καὶ τὸν δῆμον· ἂ-
 ναγράψαι δ]ὲ τόδε [τὸ ψήφισμα τὸν γραμματέα τ- 30
 ὸν κατὰ] πρυτα[γείαν, ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στ-
 ῆσαι . . . . . ἐ]ν Ἐλευσ[ῖ]νι . . . . .

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,66, πλάτος 0,44, πάχος 0,21. Ἀνεσκάφη ἐν τῇ κατὰ τὴν γειτονίαν τῆς Παναγ. Πυργιωτίσσης οἰκίᾳ τοῦ Π. Μαράτου καὶ ἐδωρήθη παρ' αὐτοῦ τῇ ἐταιρίᾳ. Ὁ Μενεκλῆς ἄρχων καὶ ἐν ἄλλαις ἐπιγραφαῖς τρεῖς ἤδη εὐρέθη, καθ' ἃ μοι εἶπαν οἱ ΚΚ. Π. Εὐστρατιάδης καὶ Α. Φέλσεν, (ἴδε μάλιστα Π. Εὐστρατιάδου ἐπιγραφικὴ διατριβὴ ἐν Ἀθῆν. 1856,) ἀλλ' ἀγνοῶ, ἂν ὠρίσθη ἀκριβῶς τὸ ἔτος καθ' ὃ ἤρξε εἶναι ὁ βεβαίως τῶν πρώτων χρόνων τῆς Μακεδονικῆς ἐπικρατήσεως ἐν Ἑλλάδι. Ἐν τῷ 24^ο στίχῳ δὲν συνεπλήρωσα: τοῦ Ἀθηνα, διότι δεκτοῦ γενομένου, ὡς πρέπει, ὅτι ἕκαστος στίχος πλήρῃ

ρης (ἐκτὸς τινῶν ἐχόντων διαλείμματα στίξεως), εἶχεν ἐν ταύτῃ τῇ στοιχηδὸν γεγραμμένη ἐπιγραφῇ ἀνά 36 γράμματα, βλέπομεν ὅτι ἐνὸς γράμματος ὁ τόπος λείπει. Ἄλλοι ἄς διευκρινήσωσι ταῦτα, καὶ ἔτι τὸ, ἄν, ὡς ἐμοὶ φαίνεται, ἐν τῷ 26ῳ στίχῳ μετὰ τὸ μ ο ν, καὶ ἐν τῷ 27ῳ στίχῳ μετὰ τὸ δ η ν εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἐπὶ τοῦ λίθου τόπος κενὸς ἐνὸς γράμματος.

Ἄρ. 4.

.....
 .. ε . π -
 ... κα]λῶς.
 ..... τὴν ἀν]άθεσι[ν
 ..... γ . . .
 5
 ..... ις
 ἐπαινέσαι . . . . . Ἐ]ρχιέ-
 α] . . . . . ἔνε-
 κα] . . . . . ἐν π]αντὶ καιρῶ[ι
 ..... δος καὶ ἀνα- 10
 θεῖναι?] . . . . . ἐν τῷι τῶν ἐφ-
 ἥδων?] . . . . . αδε καὶ ὑπὸ.
 . . . . . είας αὐτῷι . .
 . . . . . ἀναγράψαι δὲ τ]όδε τὸ ψήφισμ[α
 τὸν γραμματέα τὸν κατὰ πρυταν]εῖαν ἐν στήλ[ηι 15
 λιθίνηι, τὸ δὲ ἀνάλωμα τὸ] ε[ί]ς τὴν ἀναγρα[φ-
 ἦν καὶ τὴν ἀνάθεσιν] . . . . . μερίσαι τὸν ἐπ[ι
 τῆς διοικήσεως].

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,25, πλάτος 0,18, πάχος 0,09. Φαίνεται ψήφισμα εἰς τιμὴν γυμνικοῦ ἄρχοντος.

Ἄρ. 5.

Ἄγαθεὶ τύχει, ἐπὶ Αἰσχωρονος ἄρχον-
 τος, Μουνιχιῶνος ἀγορᾶι κυρίαι, Διο-
 νυσόδωρος Ζωπύρου Ἄλωπεκῆθεν εἶ-
 πεν· ἐπειδὴ Κράτεια, ἰέρεια λαχοῦσα 5
 εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τὸν ἐπὶ Αἰσχωρονος, τά
 τε εἰσιτητήρια ἔθυσεν καὶ τὰς λοιπὰς
 θυσίας τὰς καθῆκεν θύειν ὑπὲρ τοῦ
 κοινοῦ, ἔστρωσεν δὲ καὶ κλίνην εἰς
 ἀμφοτέρα τὰ Ἀττίδεια, καὶ τὰ λοιπὰ πα-
 ρεσκεύασεν καλῶς καὶ ἱεροπρεπῶς, οὐ. 10

θέν ἐνλείπουσα φιλοτιμίας, καὶ τὸν ἐ-
 νιαυτὸν καλῶς καὶ εὐσεβῶς διετέλε-
 σεν θεραπεύουσα τὰς θεὰς καὶ ἀνοίγου-
 σα τὸ ἱερόν ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέ-
 ραις· ὅπως ἂν οὖν καὶ οἱ ὀργεῶνες φαί- 15
 νωνται χάριν ἀποδιδόντες τοῖς φ[ι]λοτι-
 μουμένοις εἰς [τ]ε τὰς θεὰς καὶ εἰς ἐ[αυ]τούς,
 ἀγαθεῖ τύχει, δ[ε]δόχθαι τοῖς ὀργεῶσιν,
 ἐπαινέσαι Κράτειαν καὶ στεφανῶσαι
 θαλλοῦ στεφάνωι εὐσεβείας ἕνεκεν 20
 τῆς εἰς τὰς θεὰς καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς
 εἰς ἑαυτούς, στεφανοῦν δὲ καὶ εἰς τὸν ἔ-
 πειτα χρόνον ταῖς θυσίαις καὶ ἀναγο-
 ρεύειν τὸν στέφανον αὐτῆς ἀναγρά-
 ψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τοὺς ὀργεῶνας 25
 ἐν στήλει λιθίνει καὶ στήσαι πρὸ τοῦ
 γαοῦ.

οἱ ὀργε-   ἡ ἱέρεια
 ῶνες τὴν   Κράτεια
 ἱέρειαν   Ἰερώνυμον.
 Κράτειαν.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,85, πλάτος 0,35, πάχος 0,08. Εὐρέθη ἐν Πειραιεῖ, καὶ ἠγοράσθη
 ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας. Τὰ γράμματα λίαν ἀμελῶς κεχαραγμένα καὶ παράξενα. Ἀπεδώκαμεν
 αὐτὰ ἐν τῷ πίνακι ὅσον ἠδυνῆθημεν πιστῶς. Ὁ ἄρχων Αἰσχρων, ὡς ἐμάθομεν παρὰ τοῦ
 Κ. Φέλσεν, μνημονεύεται καὶ ἐν ἐπιγραφῇ ἐμπεριεχομένῃ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Κ. Σ. Πιπτάκη
 L'ancienne Athènes, σελ. 492. Εἶναι δὲ, ὡς φαίνεται, τῶν Μακεδονικῶν χρόνων. Παρατη-
 ρηθῆτω τὸ ἐν στίχῳ 7 τὰς καθῆκεν, τὸ ἐν στίχῳ 6 εἰσιτητήρια, τὸ ἐν στίχῳ 22
 ἐπαναληφθὲν κατὰ λάθος τοῦ λιθοξόου εἰς. Νέον δὲ ἄξιον λόγου φέρει ἡ ἐπιγραφὴ τὰ ἐν
 στίχῳ 9 Ἀττίδεια, ἑορτὴν, ἡμῖν τοῦλάχιστον ἀλλαχόθεν ἄγνωστον. Τίς δὲ ὁ ἐν τῷ τέλει
 Ἰερώνυμος; Ἴσως ὁ πρῶτος τῶν ὀργεῶνων.

Ἄρ. 6.

. . . ος Ἀθηῖν . . . ος
 τοῖς ὀργεῶσιν, Ἐ . . .
 . . . εἶπεν] ἐπειδὴ Ὀνασιῶ Θε . . . . . ος
 ἱέρεια λα]χοῦσα εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τὸν
 ἐπὶ . . . ἄρχο]ντος, ὁμοίως δὲ [καὶ] πάλιν 5
 λαχοῦσα εἰς τὸν ἐπὶ . . .]ηνίωνος ἄρχοντος ἐνιαυτὸν,
 καλῶς καὶ φιλοτίμως τῆ]ν ἱερωσύνην διεξῆγαγεν, προ-

νουμένη τῆς περὶ τὸ ἱερόν εὐκοσμίας, καὶ τὰ λοιπὰ ἐ-
 . . . . . ὄνην τεῖ θεῶν· ἔθυσεν δὲ καὶ
 τὰς θυσίας τὰς καθηκούσας,] ἀλύπως τε πρὸς πάντας ἀν- 10
 θρώπους ἀνεστράφη·] ἵνα οὖν καὶ οἱ ὀργεῶνες φαί-
 νωνται χάριν τὴν προσήκουσαν] ἀποδιδόντες ταῖς φιλο-
 ιμουμέναις τῶν ἀεὶ λαγχαν]ουσῶν ἱερείων εἰς τὴν
 θεόν, δεδόχθαι τῷ κοινῷ τῶν ὀργεῶνων, ἐπαινεῖσαι τὴν
 ἱερείαν . . . . . καὶ στεφ]ανῶσι θαλλοῦ στεφά- 15
 νῳ ἀρετῆς ἕνεκα καὶ εὐσεβεί]ας εἰς τὴν θεὸν καὶ φιλο-
 τιμίας τῆς εἰς ἑαυτοὺς· ἀ]νυθεῖναι δὲ αὐτῆς καὶ εἰ-
 κόνα ἐν πίνακι ἐν τῷ ναῷ, στεφαν]οῦν δὲ αὐτὴν καθ' ἑκάστ-
 ην θυσίαν . . . . . καὶ] εἰς τὸν ἔ[πειτα χρόνον

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,19, πλάτος 0,14, πάχος 0,06. Εἶχε μετακομισθῆ πρὸ ἐτῶν ἐκ Πειραιῶς εἰς Μῆλον, ἐκεῖθεν δὲ παρὰ τοῦ ἐν Λαμῖα καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν Κωνσ. Πάσσα μετηνέχθη εἰς Ἀθήνας καὶ περιῆλθεν ἔπειτα εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἐταιρίας, ἐξεδόθη δὲ πρῶτον ἐν τῷ Φιλοπάτριδι Ἀθηνῶν, τῇ 2 Μαρτίου 1859. Τὰ γράμματα φαίνονται πῶς τῶν τελευταίων Μακεδονικῶν χρόνων. Ὅτι ἡ θεὸς τῆς ἐπιγραφῆς εἶναι ἡ Μήτηρ τῶν θεῶν, γνωστὸν ἐγένετο ἐκ Πειραικῶν ἐπιγραφῶν, ἐκδοθεισῶν ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημ. ἀρ. 2585 καὶ ἐξῆς. Ἄν ἦτα σωτέρεα ἡ ἐπιγραφή, ἠθέλομεν ἔχει δύο ἢ καὶ τριῶν ἀρχόντων ὀνόματα. Τώρα δὲ μόνον τοῦ ἐν τῷ 6ῳ στίχῳ ὀνόματος τὰ τελευταῖα γράμματα σώζονται. Τὸ ἥμισυ τοῦ πρὸ τοῦ ἡ γράμματος φαίνεται ὡς Γ ἢ Ζ ἢ Τ. Ὅθεν Ἀγηνίωνος, Ἀζηνίωνος, Ἀτηνίωνος, Τηνίωνος, Ζηνίωνος, ἠδύνατό τις νὰ συμπληρώσῃ τοιαῦτα ὁμοῦ ὀνόματα δὲν ἐγνώσθησαν, ἀν καὶ δὲν εἶναι ἐκτὸς πίσεως ἀναλογίας. Εἰρηνίωνος δὲ ἡ Ἀθηνίωνος, ἡμεῖς δὲν προτεινόμεν. Ἐν τῷ 9 στίχῳ πρὸ τοῦ ο ἐνός κ ἢ χ φαίνονται λείψανα. Ὅθεν ἀμπερόνην ἢ ἀκόνην συνεπλήρωσα πρώην· ἀλλὰ τότε χρῆζομεν πλειοτέρων συμπληρωτικῶν λέξεων ἢ ὅσας ἐχώρει πιθανῶς τὸ ἀποκεκομμένον τοῦ λίθου μέρος. Ὅθεν λέγω τώρα ὅτι ἴσως συνεκροτεῖτο ἡ φράσις διὰ τοῦ καθῆκ ο ν ἢ ν, (ὡς ἐν τῇ παρὰ Lebas ὑπ' ἀρ. 412 ἐπιγραφῇ) οὕτω πῶς· καὶ τὰ λοιπὰ εὐσεβῶς παρεσκευάσεν ὡς καθῆ]κον ἦν τῇ θεῷ. Ἐν δὲ τῇ ἀρχῇ τοῦ 16ου στίχου τὸ Α δὲν φαίνεται ὀλόκληρον, ἀλλὰ μόνον ἡ μία αὐτοῦ κεκλιμένη γραμμὴ, ἡ πρὸς τῷ Σ. Ἐπερίμενέ τις μᾶλλον ἡ ἀντὶ α, ἵνα ἀναγνωσθῆ τὸ ὅλον· εὐσεβείας τῆς εἰς τὴν θεόν. Τὸ δὲ ἐν τῷ 3ῳ στίχῳ Ὀνασῶ ἀπηρτίσαμεν ἐκ τῶν φαινομένων ἰχνῶν τῶν γραμμάτων, ἀναγινώσκειται δὲ τὸ ὄνομα πρῶτον καὶ μόνον ἐν Ἀττικῇ ἐπιτυμβίῳ στήλῃ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 749, d, οὕτω Ὀνασῶ Ἀθηνοδώρου ἐκ Πειραιέων· ἔνθα τὸ σ εἶναι σεληροειδές, τὸ δὲ ω ὑπτίον, τῆς τροχάδην (cursiv) γραφῆς. Ἡ αὐτὴ ἐπιγραφή φέρεται καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Κ. Σ. Πιττάκη L'anc. Ath. σελ. 156, ἀλλὰ κοινοῖς κεφαλαίοις γράμμασι, ἐν δὲ τῇ Ἀρχ. Ἐφ. ὑπ' ἀρ. 1891 ἐξετυπώθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πάλιν, γράμμασι τῶν Ῥωμ. χρόνων, ἐν δὲ τοῖς Ant. Hell. II, ἀρ. 1597 ἐξετυπώθη τέλος ἡ αὐτὴ ὑπὸ τοῦ Α. Ραγκαβῆ, γράμμασι πολὺ παλαιότεροις,

καὶ τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ὄνομα φέρεται Ὀναπῶ, πάντως κατὰ λάθος. Ἄλλας τινὰς διαφορὰς τῶν τριῶν ἐκδόσεων τῆς μονοτίχου ταύτης ἐπιγραφῆς ἀποσιωπῶμεν καὶ ταύτας δὲ ἀνεφέραμεν μόνον χάριν τοῦ κινδυνεύσαντος κυρίου ὀνόματος, καὶ ἵνα δειχθῇ πόσον δυσχερὴς εἶναι ἡ βεβαίωσις τοῦ κειμένου τῶν ἐπιγραφῶν, ὅταν τις ἀπὸ βιβλίου εἰς βιβλίον παρὰπέμπεται καὶ δὲν εἶναι εὐκολόν οὔτε δυνατόν ὅλως νὰ ἴδῃ αὐτὸν τὸν λίθον ἰδίῳις ὄμμασιν. Οὕτω δὲ δικαιολογούμεθα πως καὶ διὰ τὸ ὅτι πολλὰ χωρία τῶν ἐν τῷ φυλλαδίῳ τούτῳ ἐπιγραφῶν ἀβρόχοις κατὰ τὸ φαινόμενον ποσὶ διεδράμομεν.

Ἄρ. 7.

Ἐπι] ἄρχο[ντος . . .

Γμῆμα γείσου ἐκ στήλης ψηφίσματος. Λίθ. Πεντ. Δὲν φαίνεται νὰ ἦτο μέρος οὐδενὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι φυλλαδίῳ ψηφισμάτων.

Ἄρ. 8.

. . . . . [στεφ-
νῶσαι αὐτο . . . . .
διδόναι δὲ ἅ . . . . .
καὶ τοὺς ἱερομ[νήμονας . . . . .
καθισταμένους τὸ [πρῶτον ? . . . . .

5 οινων ἀπάντων καὶ ἀπο . . . [διά-
φορα. Ἀναγράψαι δὲ τὸδε τὸ ψή[φι-
σμα ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στήσα[ι
ἐν τῷ Ἡρακλέωι τῷ ἐν κύκλωι ἐν
Χολαργέων.

Λίθ. Πεντελ. Ὑψὸς 0,67, πλάτος 0,31, πῆχος 0,11. Ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς ἐταιρίας παρὰ τινος σκαφέως, εἰπόντος ἅτι εὔρεν αὐτὸν εἰς τὰ ἀλώνια τὰ πρὸς δυσμὰς τοῦ Θεσείου.

Ἱερομνήμονες δύο Ἡρακλέους ἀναφέρονται ἐν τῇ παρὰ Ῥαγκαβῆ Ant. Hellén. II, ἀρ. 878, ἐπιγραφῇ. Τὸ Ἡρακλέω ἐγγραφή οὕτως ὑπὸ τοῦ λιθοξόου. Πρὸβλ. τὸ «μηνὸς Ἡρακλέου» ἐν C. I. Gr. ἀρ. 1699. Τὸ θῆτα τοῦ 4 στίχου ἄνευ ἐσωτερικῆς στιγμῆς ἢ γραμμῆς, καὶ ἐν γένει τὰ γράμματα ἀμελέστερον κεχαραγμένα. Φαίνονται δὲ πως τῶν Μακεδονικῶν χρόνων. Ἡ ἀξία τοῦ λίθου μάλιστα τοπογραφικὴ. Νομίζω ὅτι τὸ Ἡράκλεον τὸ ἐν κύκλω ἐν Χολαργέων ζητητέον ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, ἐν τῷ δήμῳ Χολαργέων, ὅστις ποῦ κεῖται ἀγνοῶ. Ἄν δὲν μετεκομίσθη ὁ λίθος ἔξωθεν εἰς Ἀθήνας, ῥητέον ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἐστάθη αὐτοῦ ἀντίγραφον, τοῦτο δὲ τὸ εὔρεθέν.

Ἄρ. 9.

Ἐδοξε τῷ δάμῳ Ἐλπινίκῳ
καὶ Ἀθανοδώρῳ τοῖς παῖδεσσι
τοῖς Ἀγασιστράτῳ Τενεδίοις,
εὐεργέταισι ἐόντεσσι δεδόσθα[ι

5 και αὐτοῖσι καὶ ἐκγόνοισι
 προξενίαν καὶ προεδρίαν κα[ι
 ἀτέλειαν πάντων καὶ εἰσαγωγὰν
 καὶ ἐξαγωγὰν καὶ εἰσπλουν καὶ
 ἐκπλουν καὶ πολέμῳ καὶ εἰρήνῃ
 10 ἀσυλὶ καὶ ἀσπονδῷ καὶ Κυμαίοις
 ἔ]μμεναι καὶ αὐτοῖς καὶ τοῖς
 ἐ]κγόνοις ἐντίμοις εὐθέως καὶ γὰ[ρ
 κ]κὶ εἰκίας ἔγκτησιν καὶ δίκαις
 . . . οἰς καὶ . . .

Λίθ. λευκός. Ὑψος 0,30, πλάτος 0,24, πάχος 0,07. Ἦτο ποτὲ κτῆμα τοῦ μακαρίτου Ἰω. Βενθόλου, καὶ ἐξεδόθη ἐν ἔτει 1843 ὑπὸ τοῦ Λουδ. Στεφάνη ἐν τῷ βιβλίῳ Reise durch einige Gegenden Griechenlands. Εἶτα περιήλθεν εἰς χεῖρας τοῦ δικηγόρου Ν. Ι. Σαριπόλου, ὅστις τὸν ἐδώρησεν εἰς τὴν Ἑταιρίαν. Τὸν μετεκδίδομεν δὲ, διότι ἡ πρώτη ἔκδοσις ἔχει λάθη ἐν τῷ 1 καὶ 3 στίχῳ οὐ μικρά. Διὰ τὸ λάθος μάλιστα τοῦ γ' στίχου παρενόηθη καὶ τὸ Κυμαίοις ἔμμεναι τοῦ 10. Ἴδε ἐνθα ἀνωτέρω σελ. 43. Φανερόν δὲ, ὅτι οἱ δύο Τενέδιοι πολιτογραφοῦνται Κυμαῖοι, καὶ τὸ ψήφισμα εἶναι βέβαια τῶν Κυμαίων καὶ ὄχι τῶν Σμυρναίων. Ἄν δὲ, ὡς λέγει ὁ Στεφάνης, ὁ λίθος εὑρέθη ἐν Σμύρνῃ, τοῦτο δὲν ἐναντιοῦται εἰς τὴν ὀρθὴν ἐκδοχὴν τῆς ἐννοίας. Διὰ πολλοὺς λόγους δυνατόν νὰ εὑρέθη ἐκεῖ ὁ λίθος καὶ ὅμως νὰ μὴ περιέχῃ ψήφισμα Σμυρναίων. Ἐν τῷ 9 στίχ. τὸ εἰρήνῃ εἶναι σαφές. Ἐγὼ δὲ δὲν προσέθηκα ς, ἐπειδὴ ὑποπτεύω, μὴ καὶ ἐν δοτικῇ πτώσει ἐλέγετο ἡ φράσις. Τὸ προσγραφόμενον ἰδιῶτα ἐν τούτῳ τῷ λίθῳ δὲν ἀπαντᾶται, ἡ δὲ διάλεκτος δὲν εἶναι πολὺ Δωριζούσα ἢ Αἰολίζουσα, ὡς δεικνύει τὸ ἔ γ κ τ η σ ι ν. Τὰ τοῦ τελευταίου στίχου γράμματα, ἅπερ παρὰ τῷ Στεφάνῃ φαίνονται πλειότερα, εἶναι τόσον ἀμυδρά, ὥστε τίποτε δὲν τολμῶ ἐγὼ ἐπ' αὐτῶν.

Ἄρ. 10.

Μικρὸν τεμάχιον, ψήφισματος πιθανῶς. Λίθ. Ὑμῆτ.

Ἄρ. 11.

Λυκίσκ[ος]	. . .	Α	. . .	
Διονυσ . . .	Μήδειος	Διδάωρος	Πυθαγ[όρ]ας	Μ . . .
Θεοδωρί[δης]	Μήδειος	Λύσανδρος	Ἀντίοχος	Χαρμ . . .
Διότιμος	Μήδειος	Λυσιάδης	Πολύβαιος	Καλλιχ . . .
Ἰάσων	Ἀναρχία	Δημήτριος	Ζήνων	Πάμφιλος
Νικίας καὶ	Φιλάνθης	Δημογάρης	Ἀθωνίδης	Ζήνων
Ἰσιγένης	. . . . ης	. . . .	Θεόφιλος	Θερμιστοκλῆς
. . σπ . .				Οινόφιλος
				Βόηθος

Λίθ. Πεντελ. Ύψος 0,30, πλάτος 1 μέτρ. πάχος 0,13. Εύρέθη ένθα και αι ύπ' άρ. 69 και 70, και μετηνέχθη εις τὸ Μουσεϊον τῆς Ἐταιρίας. Τοῦ κατάλογου τούτου δυσεξήγητον φαίνεται τὸ έν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ μετὰ τὸν τρις ἐπιναλαμβανόμενον Μῆδειον ὄνομα, ὃπερ ἡμεῖς ἀνέγνωμεν Ἄναρχία. Τί εἶναι τοῦτο; Εἶναι συγκοπή τοῦ Ἀντώνιος Ἀρχίας; ἄλλα ς έν τῷ τέλει ὁ λίθος δέν ἔχει, οὔτε εἶχε ποτὲ, ὅσον ἡμεῖς διακρίνομεν. Ἐπειτα οὐδέν τῶν ἄλλων ὀνομάτων προουσιάζει τοιαύτην συγκοπήν. Εἶναι ὁ κατάλογος οὗτος κατάλογος Ἀττικῶν ἀρχόντων, και ἐσημειώθη και ἀναρχία τινὸς ἔτους; Ποίου τούτου; Δέν εἶναι βέβαια ἢ έν τῷ πρὸ τοῦ ἔτους τοῦ Εὐκλείδου ἀναρχία. Εἶναι τις ἐπὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων συμβᾶσα; Ἴδε Ἀθήναιον 5,51. Εἶναι τὸ Ἄναρχία, τέλος, γυναικὸς ὄνομα δι' ὄντινα δῆποτε λόγον ἐδῶ ἐμβεβλημένον; Ἀλλὰ τοιοῦτο ὄνομα μέχρι τοῦδε τοῦλάχιστον δέν ἐγνώσθη. Ἐκ τῶν λοιπῶν ὀνομάτων τὸ Φιλάνθης και τὸ Ἀθωνίδης εἶναι νέα.

Ἄρ. 12.

.....	Διονυσίος	
.....		
.....	άνδρo	
.....	στράτο	Φι]λοχά[ρες
5	Χσενίo	Ἐπιχαρ . . . . .
.....	ελος	Ἄριστομ . . . . .
.....	τος Ἐστιαιό	Σοσίστ[ρατος . . . . .
.....	άντο	Θαρήρια[ς . . . . .
.....	ω]νος	Μενοίτ[ες . . . . .
10	ομ]ίχο	Ἀντιφάν[ες . . . . .
.....	ίδo]ς	Κάλλαισ[χρος . . . . .
		Ἀκαμα[ντίδος

Λίθος Πεντελήσιος, εις δύο τεθραυσμένος. Ύψος 0,16, πλάτος 0,14, πάχος 0,06. Εύρέθη έν Ἀθήναις και ἡγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας. Παλαιογραφικῶς και κατά τὸ περιεχόμενον ὁμοία ἢ ἐπιγραφή αὐτῆ ταῖς έν τῷ C. I. Gr. ὑπ' άρ. 165—171.

Τὸ έν στ. 6 ελος εἶναι, φαίνεται, κατάληξις ὀνομαστικῆς.

Τὸ έν στ. 5 Θαρήριας, κατά τοῦτον ἀκριδῶς τὸν τύπον, μόνον ἴσως παρὰ Κέλσω de med. III, 20 και 21 εὔρισκεται.

Ἄρ. 13.

.....	α . . .
.....	ατ . . .
.....	ο κατα . . .
.....	ερηων ἐπι . . .
5	ἀνέγραψε τὰς σ . . .
.....	νας εις τὴν οἰκο[δομίαν

		τοῦ ἱεροῦ	
		Ἀθηνῶ 1	
		Ἀριστόκλεια 1	Πα . . . .
10		Κλεοκράτεια 1	Φιλα . . .
		Ἀσκληπιάς 1	Ζωπύρο[υ
		Ζῴσαριον 1	Φλαμεν . . . .
		Σ. Πεδίχ 1	αρέστου
		Λικινία 1	Κλεοπάτρα
15		Πῶλλα 1	Διονυσοδώ-
		Ζώσμη	ρου Γ. Φαιναρ-
		Ἀσκληπιάδου 1	έτη τὸν
		Θεοδώρα 1	οἶκον ἔθαρ-
		Πτολεμαίς 1	άπευσε Λ
20		Ἀριστῶ 1	
		Διογνήτη 1	
		Ἐπικαρπία 1	

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,40, πλάτος 0,28, πάχος 0,06. Εὐρέθη ἐν Πειραιεῖ καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς ἐταιρίας ὁμοῦ μετὰ τῶν ὑπ' ἀρ. 33 καὶ 34. Ἐν τῷ 4ῳ στίχῳ λαμβάνει ἴσως τὸ ἱερείων μὲ ἠγεγραμμένον. Πρέπει ἄρα γε ἐν τοῖς ἐξῆς νὰ συμπληρώσωμεν τὰς συναρμισαμέ]νας «ἠ» συμβαλομέ]νας εἰς τὴν οἰκο[δομίαν] τοῦ ἱεροῦ; — Ἐν τῇ δευτέρᾳ στήλῃ ἀναγνωστέον ἴσως Φλαμενικὴ ἢ Φλα. Μενίππη Ἀρέστου. Ἐν τῷ προτελευταίῳ στίχῳ πᾶν καθαρῶς φαίνεται τὸ α πρὸ τοῦ ρ. Καὶ σήμερον οὕτω λέγομεν κοινῶς, θαραπέυω. Τὸ τελευταῖον γράμμα τοῦ τελευταίου στίχου φαίνεται μᾶλλον Λ, καὶ εἶναι ἴσως ἀριθμὸς δηλῶν τὰ ἔτη, παρὰ Ν τελικὸν γράμμα τοῦ ἀορίστου. Τὰ ὀνόματα Κλεοκράτεια, Ζώσμη, Πτολεμαίς, Διογνήτη, Ἐπικαρπία εἶναι νέα.

Ἄρ. 14.

. . . σιος [Γ]ο
. . . νουσίου . .

ἀγωνοθετή]σας Θεσ[είων
ἐν τῷ ἐπὶ Ἡρ]ώδου ἄρχ[οντος
ἐνικυ]τῶι, Ἐρμῆ, παιδο-
τριβοῦν]τος Φιλίο[υ τοῦ
Διοκλέους Φ]ραεῤῥίου, [ύ-
ποπαιδοτριβοῦν]τος . . κτλ.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,16, πλάτος 0,09, πάχος 0,08. Εὐρέθη ἐν Ἀθήναις. Ἐπωλήθη τῇ Ἐταιρίᾳ παρὰ Θεοδ. Βουργουτζίη. Εἶναι δὲ ἡ ἐπιγραφή αὕτη ὁμοία τῇ ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 255 τυπωθείσῃ, ἣν πληρεστέραν βλέπομεν ἐκδεδομένην ἐν τῇ Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδι ὑπ' ἀρ. 1384. Τὸ περιεχομένον σχεδὸν τῆς ἡμετέρας ἐπιγραφῆς εἶναι ὅτι ὁ λίθος

ἀποτέθρυσται ἐν τῷ βΨ στίχῳ ἀκριβῶς ἐκεῖ, ὅπου καὶ ὁ λίθος ὁ ἐν τῷ C. I. Gr. καὶ τῶν Ἀρχαιολ. Ἐφημ. ἐκδοθεὶς, ἦτοι μετὰ τὸ Φιλίῳ —. Ἀλλ' ὅμως ῥητέον ὅτι οἱ λίθοι δὲν εἶναι οἱ αὐτοί. Ἐχειδὲ ἡ ἑτέρα ἐπιγραφή οὕτως:

. . . ητ . . .
 Διονύσιος Πολυμνήτο . .
 . . εὺς γυμνασιαρχήσας ἐν τῷ ε .
 Ἀριστοξένου ἄρχοντος ἑνιαυτ . . .
 Ἐρμῆ, παιδοτριβοῦντος Φιλίῳ
 τοῦ Διοκλέους Φρεαβρίου, ὑπο . . .
 . . στριβοῦντος Θεοδώρου τοῦ . . .
 ον Μελιτέως.

Ἀρ. 15.

. . . ος	
	Γαμηλιῶνα
	Τιτιανός.
	Ἀνθεστηριῶνα
5	Ἀσκληπιόδοτος.
	Ἐλαφροβολιῶνα
	Κλ. Λυσιάδης.
	Μουχιγιῶνα
	Διονύσιος.
10	Συστρεμματάρχαι
	Κλ. Λυσιάδης
	Ζώσιμος Ζωσίμου Βησαιε[ύς
	Τιτιανός
	Φιλαθήκαιος
15	Ἀσκληπιόδοτος
	Ζώσιμος
	Ἀγαθοκλῆς.
	Ἐρεχθείδος.
	Κλά. Καρπίων
20	Φιλοκλῆς Εὐπόρ[ου
	Α]φ[ρ]οδείσι[ρος.

Ἐ
 Ἀβ[άσκαντος
 . .
 Αὐρ.
 Αὐρ.
 Η.
 Γέλ]λιος
 Υ.
 Αὐ . .
 Αὐ .

Αιθ. Πεντ. Ὑψος 0,38, πλάτος 0,25, πάχος 0,12. Εὐρέθη ἐν Ἀθήναις, καὶ ἠγγρασθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας. Ὁμοία εἶναι τῇ ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀριθ. 270, ἐκτυπωθεῖσα, ἐνθα γυμνασιάρχαι ὅλων τῶν μηνῶν τοῦ ἑνιαυτοῦ καταλέγονται. Οἱ δὲ συστρεμματάρχαι, ἐφηβική τις νομίζομεν ἐνταῦθα ἀρχή, ἀναφέρονται καὶ ἐν τῇ ἐπιγρ. τῇ δημοσιευθείσῃ ἐν Ἐφημ. Ἀρχ. ὑπ' ἀρ. 1834. Ἐκ ταύτης δὲ τῆς ἡμετέρας ἐπιγραφῆς καὶ ἐκ τῆς ἀνω εἰρημένης τοῦ

Ο. Ι. Gr. διορθούσθω ἡ συμπλήρωσις τῆς ἐν Ἐφημ. Ἀρχ. ὑπ' ἀρ. 3239 ἐκδοθείσης, ἐνθα τὰ κτη κακῶς συνεπληρώθησαν Κτησίου, τὰ Ποσειδεω Ποσειδεωνίων, τὰ Γαμηλιων ἐτο-
 λίσθησαν Γαμηλιών καὶ τὰ Ἀνθεστηρ Ἀνθεστηρίων, ἐν ᾧ εἰς ὅλα ταῦτα προσθεταί ἀπλῶς
 αἱ καταλήξεις τῶν μνηῶν κατ' αἰτία. πτώσιν.

Ἀρ. 16.

... ἴδος	
.. ος, Ἀγα[ρνεύς	
ἑδωρο; Εὐτύχ. Φ..	
Ἀριστέβουλ(ος Ἀχαρ(νεύς)	Ε...
Κεχρο]πίδος	Δίφνε[ς
, Πιθ[εύς)	Πολύκα[ρπος
.. νίδης, Μελι(τεύς)	Πολυχρόνιος
Εὐτυ]χιανός Μελι(τεύς)	Δομέστιχος
.. ἴδο[ς	Δωρίων Ἀγαθημέρου
... ος	Μηνόδωρος Γαίου
.. εὐς	Γάιος,
.. ς	Σουλπίκιος Θάλαμος
	Φίλερως,
	Ἀβάσκαντος,
	Ζώπ]υρος Ἀθασκάντου
	... ων,
	Ἀγαθή]μερος
	.. Ζ]ωσίμου

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,16, πλάτος 0,27, πάχος 0,08. Εὐρέθη ἐν Ἀθήναις ὑπὸ σκαφῶν
 ὡς καὶ ὁ ἐξῆς, καὶ διὰ τοῦ Καθηγητοῦ Α. Ῥουσοπούλου περιήλθεν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς
 Ἑταιρίας. Αἱ ἐπὶ τοῦ λιθογραφικοῦ πίνακος μετὰ τινὰ ὀνόματα ἑλικες φανερόνουσι κατὰ
 τὸν Boeckh, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἦν τὸ αὐτὸ τῷ τοῦ υἱοῦ.

Ἀρ. 17.

Ἐ]πὶ Διογε . . . ἰ
 .. Κηφεισιεύς
 ... Λυσίμαχος
 . . Ζώσιμος Μει
 Βά]χχος Διονυσίου
 Ἀθ]ήναιος Διονυσίου
 Μέ]γανδρος Διονυσοδώρου
 Ἀ]πολλώνιος Ἀντιπά[τρον
 Νομ]ήνιος Ζωσίμου

. . . ου — Εὐνομο

Εἰσιδότης . . .

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,20, πλάτος 0,14, πάχος 0,06. Ἴδε τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν. Διογένης ἀν συμπληρώσει τις ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ, ἔχει ἴσως τὸ ὄνομα τοῦ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἄρχοντος, τοῦ καὶ ἐν ἀρ. 353 τοῦ C. I. Gr. μνημονευομένου.

Ἄρ. 18.

. Χ]σενοφα[ντο . .

. σοὶ κατέθ[εκε ?

. . ὄρος . .

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,12, μήκος 0,32, πλάτος 0,18. Εὐρέθη ἔνθα καὶ οἱ ὑπ' ἀρ. 27, 69 καὶ 70 λίθοι, καὶ ἐδωρήθη τῇ ἑταιρίᾳ ὑπὸ Ἀντ. Βενιζέλου καὶ Φωκ. Λιανοσταφίδα. Ἐμμετρος φαίνεται ἢ ἐπιγραφῆ.

Ἄρ. 19.

παρὰ στρατεγόν τὸν

. . . ταμιὸν ΤΗΗΗΔΔ

ΗΔΗΗΗΗ . . . XXX

ἐπιστάτες . . . ἐτ

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,21, πλάτος 0,26, πάχος 0,08. Παραβλήθη τῇ ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 156 ἐκδοθείσῃ ἐπιγραφῇ (ἴδε καὶ Ἐφημ. Ἀρχαιολ. ἀρ. 3266) ἀλλ' ἐκείνη νεωτέρων χρόνων. Πρὸλ. ἔτι καὶ Ἐφημ. Ἀρχ. ἀρ. 3451 καὶ 3452.

Ἄρ. 20.

Ι Ι Ι	Ἐτεο[καρπάθιοι	
	Καρπαθο(υ)	ΕΙ
Ι Ι Ι Ι	Ἀρκέσεια	Ι Ι Ι Ι Π Δ Δ Δ
	Κάσιοι	Η Δ Δ Δ Η
	Καρπάθιοι	Δ Π Η Η Η Η Ι Ι Ι
	Χαλκειᾶτα[	

Κεδ]ριᾶται

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,16, πλάτος 0,16, πάχος 0,08. Εἶναι ἐπιγεγραμμένος ἐπὶ τῶν δύο προσώπων. Εὐρέθη μεταξύ λίθων κοινῶν πωληθέντων ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου, προσερχομένων δὲ ἐξ ἐρειπίων ἐκκλησιδίου κειμένου ποτὲ πρὸς ἄρχτον τῆς νῦν κτιζομένης Σιναίας Ἀκαδημίας. Ὁ ἀγοραστὴς τῶν λίθων, ὁ καθηγητὴς Γ. Μακκᾶς, παρατηρήσας τὸν λίθον ἐνεπίγραφον, ἐδωρήσατο αὐτὸν τῇ ἑταιρίᾳ. Εἶναι δὲ προφανῶς τεμάχιον ἀναγραφῆς φόρων τῶν Ἀττικῶν, ὅποια πλεῖστα μέχρι τοῦδε ἐδημοσιεύθησαν, καὶ ζητητέον, εἰς ποῖον τῶν γνωστῶν τεμαχίων δύναται γὰ προσαρμωθῆ.

Ἄρ. 21.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,30, πλάτος 0,27, πάχος 0,11. Ὀμοίας ὑποθέσεως ἐπιγραφὰς περὶ μισθωσαμένων καὶ ἐγγυητῶν βλέπομεν δημοσιευμένας ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἄρ. 82, 82, 103 καὶ 104, καὶ τῇ βοήθειᾳ ἐκείνων ἐξεταστέα καὶ ἡ παροῦσα, ἣτις εἶναι μὲν ἐπιμελῶς κεχαρχιμένη, ἀλλ' ἐβλάβη πολὺ ὑπὸ τοῦ χρόνου.

Ἄρ. 22.

Λυκοῦργος

ὁ ῥήτωρ.

Βάθρον ἑλλιπές, τεθραυσμένον εἰς 4 κερμάτια, λίθου Ὑμηττείου. Ὑψος 0,22, μῆκος 0,63, πλάτος 0,41. Τὰ γράμματα ἀπεδώκαμεν ὅσον ἠδυνήθημεν πιστῶς ἐν τῷ πίνακι, ἵνα κρίνωσιν οἱ ἀρχαιολογοῦντες, ἂν ᾖναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῶσι ὡς σύγχρονα τοῦ ῥήτορος. Μέγεθος ἔχουσι 0,05. Ἐτι ἴσως ὑποβλητέα εἰς Πυρρόνειον ἐξέτασιν καὶ ἡ ἔκφρασις ὁ ῥήτωρ, ἂν δηλ. εἶναι πρέπουσα εἰς τοὺς χρόνους ἐκείνους. Ἄνωθεν τοῦ βάθρου βλέπει τις βαθουλώματα, διὰ νὰ ἐνστηριχθῇ ἐντὸς αὐτῶν ὁ ἀνδριάς. Κατὰ Πausανίαν (1, 8, 2) ἔκειτο χαλκοῦς ὁ Λυκοῦργος ἐν Ἀθήναις, μετὰ τὰς εἰκόνας τῶν ἐπωνύμων, ἀλλὰ τοῦ ἔκειντο αὐται; Ὁ Πausανίας τὸ γινώσκει. Ἄλλοι δὲ ἄλλα εἰκάζουσιν. Ἄλλ' εὐρέθη ἄρα γε καὶ εἰς τὴν θέσιν τοῦ βάθρου τοῦτο, ἢ μετεκομίσθη ἄλλοθεν; Δὲν εἶναι πιθανὸν ὅτι μετεκομίσθησαν αὐτοῦ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐνεπίγραφοι λίθοι, ὅπως μάλιστα ἐπιτύμβιοις

Ἄρ. 23.

.. ἀν]έθηκαν οἱ ἐπὶ Διο . . . . [ἄρχοντος
στεφανωθ]έντες ὑπὸ τῶν [δημοτῶν

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,12, πλάτος 0,17, πάχος 0,08. Εὐρεθεὶς ἐν τῇ θέσει τοῦ λεγομένου Πρυτανείου, ἐδωρήθη τῇ Ἐταιρίᾳ ὑπὸ Ἀντ. Κυριακίδου. Πρβλ. τὰς ἐν σελ. 736 καὶ 738 τοῦ II τόμ. τῶν Ant. Hellén. τοῦ A. Ραγκαβῆ ἐπιγραφάς.

Ἄρ. 24.

Ἡ βουλ[ή . . .

ἢ ἐπ[ι . . .

στε[φαν . . .

ἀρε[τῆς ἕνεκα

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,20, πλάτος 0,20, πάχος 0,11.

Ἄρ. 25.

Ἡ βουλ[ή

. . . . .

Λίθ. μέλις Ἐλευσίνιος. Ὑψος 0,10, μῆκος 0,24, πλάτος 0,25.

Ἄρ. 26.

... Εὐ]πυρίδης ἀγορανόμο[ς . . .

. . . τὸν]ζυγὸν καὶ τὰ μέτρα ἀνέ[θηκεν

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,22, μῆκος 0,68, πλάτος 0,55. Τὸ βῆθρον τοῦτο ἔκειτο πρὸ τῆς θύρας τῆς ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοὺς βορείους τῆς ἀκροπόλεως πρόποδας οἰκίας τοῦ πρώην συμβολαιογράφου Κοσμά Κοκκίδου, καὶ ἐδωρήθη ὑπ' αὐτοῦ τῇ Ἐταιρίᾳ.

Ἄρ. 27.

... ντων . . .

... λης ἥρωα ἐπιμ

. . . ταμία Θρασυδούλο]υ

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,40, πλάτος 0,27, πάχος 0,28. Εἰς τρία τεθραυσμένους. Τῆς αὐτῆς καταγωγῆς, ἥς καὶ ὁ ὑπ' ἄρ. 18.

Ἄρ. 28.

... ἰδης

... ους Σουნიεύς

... ο]υ Κοθωκίδης

... ος Αἰξωνεύς

5 ... ἄτου ἐκ Κε(ραμέ)ων

... χου Μελιτεύς

... ω]νος Ἀγρυλῆθεν

... μ]νήστου Οἰναῖος

... οκράτου ἐκ Κερα(μέ)ων

10 ... ο]υ Ἀχαρνεύς

... κλέους Παιονίδης.

. . . πόλ]εως σωτῆρε πολῖται

. . . ἰδίαις ἀνέθηκαν

. . . σι χαράγμασι Μουσῶν

15 . . . δήμου τε ἕκαστον

. . . Ἀσίας πολυχρύσου

. . . πρό]φρων δῆμος Ἀθηνῶν

. . . δεῖγμα μέγιστον

. . . α θεοὶ δὲ χάριν.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,40, πλάτος 0,23, πάχος 0,09. Ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας παρά τινος εἰπόντος, ὅτι εὔρεν αὐτὸν ἐν Ἀθήναις. Ἐν τῷ 5 καὶ τῷ 9 στίχῳ μοι φαίνεται ὅτι εἶναι συγχοπὴ τοῦ δημοτικοῦ ιδιότροπος. Τὸ ὀκτάστιχον δακτυλικὸν ἐπίγραμμα, οὗ ὁ τελευταῖος μόνον στίχος εἶναι Ἡρωελεγείος, μὴ ἀναφέρεται εἰς τὸν Δημήτριον τὸν πολιορ-

κητήν και τὸν πατέρα του; Ὁ 2 καὶ ὁ 4 αὐτοῦ στίχος καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν μετεξέ-
σθησαν ἔκπαλαι καὶ πάλιν ἐπεγράφησαν.

Ἄρ. 29.

... εὐς
ἀν]έθηκεν.
Λεωχάρ]ης

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,17, πλάτος 0,30, πάχος 46. Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου οὐ πολὺ λείως
ἐξεργασμένη. Ὑπὸ τὰ Λεωχαρ φαίνεται τὸ ἄνω μέρος γράμματος ἢ Γ ἢ Ε. Πλείστοι βέ-
βαια συμπληροῦντες ἐποίει ἢ ἐπόησεν ἢ ἐποίησεν ἢ ἐπόωσεν, θέλουσι ζητήσῃ καὶ τίς τῶν
δύω ἢ τριῶν Λεωχαρῶν εἶναι ὁ ἐνταῦθα ἀναγεγραμμένος.

Ἄρ. 30.

Τιμοκράτ]ης . . .
ἐποί . . .

Λίθ. Ὑψήτ. Ὑψος 0,19, πλάτος 0,18, πάχος 0,22. Τὸ γράμμα ο ὦ; θ δις γεγραμ-
μένον εἶναι βέβαιον. Τιμοκράτην τεχνίτην ἀγνοῶ ἄλλοθεν.

Ἄρ. 31.

Ἀγαθῆ] τύχη,
Δι] Στρατίω
... ἐμῶν κα[ι]
Καλλι]στιανὸς
Γερμ]ανικοπο- 5
λίτα] καὶ α . .
.. εὐ]χῆς χ[άριν.

Βωμοειδὲς βᾶθρον λίθου Πεντ. Ὑψος 0,29, πλάτος 0,18, πάχος 0,10. Μετεκομίσθη
εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας ἐκ τῆς θέσεως, ἔνθα τὰ γιγαντόσχημα ἀγάλματα, τὰ παρὰ
τὴν Παναγίαν Βλασταροῦ. Ἐκεῖ ἴσως καὶ εὐρέθη ἐν τῇ περυσινῇ ἀνασκαφῇ. Τὸ ἐπίθετον
Στρατίος τοῦ Διὸς (περὶ οὗ ἴδε Ἡρόδοτον 5,119 καὶ Στράβων 14,2) ἀνεγνώσθη καὶ εἰς
ἄλλας δύο Ἀττικὰς ἐπιγραφὰς, ἅς ἐξεδώκαμεν μετὰ σημειώσεων ἐν τῷ Φιλοπάτριδι
Ἀθηνῶν (8 Νοεμβρ. 1858 καὶ 12 Νοεμβρ. 1859) αἵτινες εἶναι ἐπίσης ὡς καὶ ἡ πα-
ροῦσα, τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, καὶ ἔχουσιν οὕτως α) ἀγαθῆ τύχη. Δι] Στρατίω Διότιμος
Ὑψικράτης, Δρόσερος Σευῆρος οἱ Ἀμασεῖς· β) Δι] Στρατίω Γν[αῖος] κ[αὶ] Λ[εὺχιος] Μου-
σώνιοι εὐχῆς χάριν.— Ἴσως δὲ δὲν εἶναι τύχης ἔργον, ὅτι καὶ εἰς τὰς τρεῖς ταύτας ἀνα-
θηματικὰς ἐπιγραφὰς πλείονες τοῦ ἐνὸς εἶναι οἱ ἀνατιθέντες, οὐχὶ εἷς, ὡς καὶ ὅτι οἱ τῶν
2 ἐπιγραφῶν εἶναι Ἀσιανοὶ, ἂν ἡ τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς συμπλήρωσις θεωρηθῇ πιθανή.

Πληροφορίας περί τοῦ τόπου τῆς εὐρέτεως τῶν δύο ἐτέρων ἐπιγραφῶν, ὡς καὶ πιθανολογίας τινὰς περί Στραπίου Διδος ἐν Ἀθήναις, ἐξεθέσμεν ἐν τῇ ῥηθείᾳ ἐφημερίδι, καὶ ὁ βουλόμενος ἀς ἀναδράμῃ ἐκεῖ, ἀν δὲν προτιμᾷ σίκοθῆν τι, νὰ εἰκοτολογῆσῃ.

Ἄρ. 32.

Καλλιστογένης

Καλλιππου στεφανηφορίας

Ἀπόλλωνι.

Λίθος φαιός. Μῆκος 0,58, ὕψος 0,08, πλάτος 0,16. Εὐρέθη ἐν Αἰγιίλῃ τῆς Ἀμοργοῦ, καὶ ἐδωρήθη τῇ Ἐταιρίᾳ ὑπὸ Ν. Βαρδαρήγου. Τὸ Καλλιστογένης νέον. Ἐν τῷ 3ῳ στίχῳ βλέπομεν, ὅτι ὁ λιθοξόος ἐχάραξε δις τὰ ΑΠ κατὰ λάθος.

Ἄρ. 33.

Ἄξιος καὶ [Κλε?] ὡ Ἀρτέμιδι

Ναυαὶ εὐξάμενοι ἀνέθηκν.

Λίθ. Ὑμέτ. Μῆκος 0,17, ὕψος 9,04, πλάτος 0,17. Εὐρέθη ἐν Πειραιεῖ, καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας. Ἄνωθεν ἔφερε ποτε, ὡς φαίνεται, ἀγαλμάτιον. Τὸ Ναυα, ὡς ἐπίθετον τῆς Ἀρτέμιδος, νέον. Ναυὰ ὅμως νύμφη, θυγάτηρ τοῦ Σαγγαρίου καὶ μήτηρ τοῦ Ἄτυος ἀναφέρεται ὑπὸ Ἀρνοβίου 5, σελ. 199 καὶ 206.

Ἄρ. 34.

Ἐπὶ Ἐπικράτους ἀρχόντος Μεγίστη

Ἀρχιτίμου Σφητίου θυγάτηρ Μητρὶ

θεῶν εὐάντη ἰατρίνη Ἀφροδίτῃ

ἀνέθηκν.

Λίθ. Πεντ. Μῆκος 0,54, ὕψος 0,15, πλάτος 0,40. Βίθρον φέρον ἀγαλμα γυναικείου ἀκέφαλον, ὀλίγω βραχύτερον τοῦ φυσικοῦ ἀγκαστήματος, ἐν χιτῶνι καὶ ἱματίῳ, καὶ ἔχον ἐν τῇ σωζομένῃ ἀριστερᾷ χειρὶ δύο ψέλλια, διαφοροῦ εἶδους. Εὐρέθη ἐν Πειραιεῖ εἰς τὸ νότιον μέρος τῆς γερσονήτου, ἀνωθεν τῶν μύλων, καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας. Ὁ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἀρχῶν Ἐπικράτης ἀγνοῶ, κατὰ ποῖον ἔτος ἤρξε. Ἡ μήτηρ θεῶν ὅτι εἶχεν ἱερὸν ἐν Πειραιεῖ, κατεδείχθη καὶ ἐξ ἄλλων ἐπιγραφῶν Πειραικῶν, ἐκδοθεισῶν ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημερ. τῷ 1855 ἐν φυλλαδ. 40, ἐνθα καὶ τὸ ἐπίθετον εἰατρίνη, ἐτι δὲ καὶ τὸ εὐάντην, ὅπερ ἐνταῦθα, εὐάντη γράφεται ἄνευ τοῦ ἰ τοῦ ὑπογεγραμμένου. Εὐάντηα κατ' αἰτιατικὴν εὐρηται, ὅσον γνωρίζω, μόνον παρ' Ἀπολλωνίῳ τῷ Ῥοδίῳ ἐν Ἀργοναυτικῶν Δ, 147. Τὸ Ἀφροδίτῃ δὲν πρέπει νὰ μᾶς πρᾶξεν εὐσεύση. Ἴδε Gerhard Mythologίαν ἑλληνικὴν § 139 — 141. Περικτηρηθῆτωσαν ἐπι τὸ Ἀρχιτίμου καὶ τὸ Σφητίου.

Ἄρ. 35.

Τελεσοφόρ[ω]

Αἰμιλιαν[ος]

ἄναρ ἰδῶ[ν].

Λίθ. Πεντελ. Ὑψος 0,06, πλάτος 0,12. Εὐρέθη κατὰ τοὺς ἀγρούς τοὺς περὶ τὰς Ἀθήνας καὶ ἐδωρήθη τῇ Ἐταιρίᾳ ὑπὸ Ἰω. Πικηδάκη, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου. Ὁ λίθος εἶναι ἀποτετραυσμένος ἄνωθεν, καὶ οὕτω λείπει τὸ ἀγαλμάτιον τοῦ θεοῦ Τελεσσόρου, ὅπερ δηλοῦται ὑπὸ τῆς συμπληρωθείσης ἐπιγραφῆς. Ἐξεδόθη πρῶτον ἐν τῷ Φιλοπάτριδι, τῇ 10 Ἀπριλίου 1859. Τότε συμπαραβάλλοντες τὴν φράσιν «ὄναρ ἰδῶν» μετὰ ἄλλας ὁμοίας εὐρισκομένους ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς, ἐνομίσαμεν καλὸν νὰ παραθέσωμεν καὶ ἐνὸς τῶν ἐν τοῖς Προπυλαίοις νῦν διατηρουμένων βωμῶν τὴν ἐπιγραφὴν, ἣτις καίτοι δις ἐκδοθεῖσα (ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημ. ὑπ' ἀριθ. 47, καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ Mittheilungen aus Griechenland τοῦ Schoell, σελ. 120,) δὲν ἐξεδόθη ὁμοῦς κατὰ πάντα ὁρθῶς. Ἐχει δὲ οὕτως ἐπὶ τοῦ λίθου·

Τόν δε Λύκε[ς] . . . . . κατ' ὄνιον

Τῷ ξείνων ἐφόρῳ βωμῶν ἔθε . το Διί.

Τὰ μέσα δηλ. τοῦ πρώτου στίχου, ὡς καὶ ἐν γράμμα τοῦ δευτέρου, τὸ ν τοῦ ῥήματος, ἀπεξέστησαν ἤδη ἐν τοῖς ἀρχαίοις χρόνοις ἐπίτηδες καὶ ἐλειάνθη ἔπειτα ἐπιμελῶς ὁ λίθος· ἀλλ' οὕτω τὸ μέτρον τοῦ β' στίχου βλαδὲν καιρίως, προδίδει ὅτι δύο τοῦλάχιστον ἦσαν οἱ ἀρχῆθεν ἀναθέμενοι τὸν βωμῶν. Παράβαλε καὶ τὸ λιθογράφημα τῆς «Ἀρχαιολογ. Ἐφημερίδος».

Ἄρ. 36.

ἄρος

Μουσῶν

κῆπου.

Λίθ. Πεντελ. Ὑψος 0,68, πλάτος 0,32, πάχος 0,17, Εὐρέθη πέρυσιν ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῶν θεμελίων τῆς οἰκίας τοῦ Π. Γιαννοπούλου, ἐλεγκτοῦ, (τῆς κειμένης παρὰ τὴν βόρειον πλευρὰν τῆς πλατείας τοῦ συντάγματος) καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐδωρήθη τῇ Ἐταιρίᾳ. Ὁ λίθος εὐρέθη ἐν τινὶ τάφῳ πλαγίως ἐβρίμμενος, καὶ ἔχει ὀπισθεν βαθούλωμά τι ἐπίμηκες κανονικόν, μιᾶς περίπου σπιθμῆς μήκους. Παρατηροῦμεν, ὅτι ὀλίγα βήματα μακρὰν τῆς οἰκίας τοῦ Π. Γιαννοπούλου πρὸ τῶν βασιλικῶν ἱπροστασιῶν εὐρέθησαν προπέρυσιν καὶ ἄλλοι λίθοι ἔχοντες ὄρων ἐπιγραφὰς καὶ μάλιστα τὸ «ἄρος Κολλυτοῦ,» οἵτινες ἐξεδόθησαν ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημερίδι. Ἄλλοι δὲ κρίνωσιν, ἂν οἱ λίθοι οὗτοι καὶ ὁ ἡμέτερος πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ὡς κείμενοι ἐν τῇ ἀρχικῇ των θέσει, ἢ ὡς ἐκεῖσε μετακομισθέντες ἄλλοθεν ἐν παλαιότεροις χρόνοις. «Μουσῶν κῆπον ἢ Μουσῶν νχόν» ἐν Ἀθήναις ἡμεῖς ἄλλοθεν δὲν γνωρίζομεν, Μουσῶν δὲ Ἰλισσιᾶδων βωμὸς ἀναφέρεται ὑπὸ τοῦ Πausanίου παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ποταμόν· πρβλ. καὶ ἐπιγραφὴν ἐν Ἐφημερ. Ἀρχαιολ. ὑπ' ἀρ. 1204. Εἰρήσθω δὲ καὶ τότε τὸ παράξενον, ὅτι ὁ λίθος οὗτος εὐρέθη παρὰ τὴν νῦν ἀπό τινων ἐτῶν ὁδὸν Μουσῶν καλουμένην (τὴν ἀποτελοῦσαν τὴν βόρειον πλευρὰν τῆς πλατείας). Ἀπλῆ βέβαια συγκυρία τοῦτο.

Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον μικροῖς γράμμασιν ἐν τῷ Φιλοπάτριδι, (φύλλῳ τῆς 10 Ἀπριλίου 1858).—

Ἄρ. 37.

Ὁ δῆμος καὶ ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου Πάγου
Ἄππιον Κλώδιον Ἀππίου υἱὸν Πόλχερ
αὐτοκράτορα, τὸν ἑαυτῶν εὐεργέτην.

Λίθ. Ὑμῆτ. Ὑψος 0,30, μῆκος 1,30, πλάτος 0,61. Εὐρέθη ἐν τῷ κατωφλίῳ θύρας
τινὸς ἀναφανείσης παρὰ τὸ ἅγιον βῆμα τῆς Παν. Πυργιωτίσης.

Ὁ τιμώμενος ἴσως εἶναι ὁ πρεσβύτερος ἀδελφὸς τοῦ διαβοήτου δημαγωγοῦ Κλωδίου,
τοῦ ἐπὶ Κικέρωνος, αὐτὸς ἐκεῖνος ἴσως, ὅστις Προπύλαια ἐν Ἐλευσίνι κατεσκευάζει, κατὰ
Κικέρωνα ἐν ταῖς πρὸς Ἀττικὸν ἐπιστολαῖς 6, 1. Τὸ υἱὸν ἄνευ τοῦ εὐρίσκειται οὔτω
καὶ ἐν τοῖς ἐξῆς ἀριθμοῖς ἐκτὸς τοῦ 38^{ου}. Εἰς τὸ τέλος τοῦ β^{ου} στίχου οὐδέποτε εἶχε
γραφῆ Α, ἀλλ' ἄκλιτον ἠθέλησαν τὸ Πόλχερ. Σημειοῦμεν δὲ διὰ τοὺς μὴ ἐντριβεῖς εἰς τὰ
τοῦ ἀρχαίου βίου τῶν Ῥωμαίων, ὅτι τὸ αὐτοκράτορα δὲν σημαίνει μόνον βασιλέα ἢ
Καίσαρα, ἀλλὰ στρατηγὸν αὐτοκράτορα, ἔχοντα τὴν τιμητικὴν ἐπίκλησιν τοῦ imperatoris.
Οὕτως ἀπαντᾶται καὶ ἐν τῇ κατωτέρῳ ὑπ' ἄρ. 41 ἐπιγραφῇ.

Ἄρ. 38.

Ὁ δῆμος
Παῦλλον Αἰμίλιον
Λευκίου υἱὸν
Λέπεδον, ἀνθύπατον,
αὐγορα.

Λίθ. Πεντ. Τῆς ἄνω σειρᾶς τῶν βῆθρων ἢ σπονδύλων, τῶν κειμένων πρὸς τῷ νοτίῳ τοίχῳ
τῆς ἐκκλησίας, ἔσθθεν. Ἡ Παν. δηλ. ἡ Πυργιωτίσα ἔχει ὑπὲρ τοὺς 30 τοιοῦτους σπονδύ-
λους ἄλλους, ῥαβδωτοὺς, ἄλλους ἀῤῥαβδώτους, ἐκ τῶν τελευταίων δὲ τινες ἔχουσι τὰς ἐν-
ταῦθα ἐκδιδόμενας ἐπιγραφάς. Ἴσως δὲ καὶ πάντες οἱ ἀῤῥαβδωτοὶ ἔχουσιν ἐπιγραφάς, ὅπερ
θέλομεν ἰδεῖ ὅταν μετακινήσῃ τῆς θέσεώς των. Εἶναι δὲ αἱ ἐπιγραφαὶ οὐχὶ εἰς τὰς αὐ-
τὰς θέσεις πάντων τῶν σπονδύλων ἐγκεχαραγμένα, ἀλλ' εἰς ἄλλους μὲν ὑψηλότερα, εἰς
ἄλλους δὲ χαμηλότερα, ὅπως τὸ δεικνύει ὁ πίναξ. Δὲν ἐσημειώσαμεν δὲ ἐνταῦθα οὔτε τὸ
μῆκος οὔτε τὴν διάμετρον τῶν σπονδύλων τούτων, ἐπειδὴ δὲν εἶναι εἰσέτι εὐκόλον νὰ με-
τρηθῶσι πάντες. Ὁ τιμώμενος εἶναι ἴσως ὁ ἀνεψιὸς τοῦ γνωστοῦ τριάρχου Λεπίδου. Ἀλλ'
ὁ ἀκριβὴς ὀρισμὸς χρήζει πλείονος ζητήσεως. Ἡ δὲ γραφὴ Λέπεδον εἶναι κατὰ τὰ Τεβέ-
ριον, Δομετιανὸν κττ. Εὐρέθη δὲ αὕτη καὶ ἐν τῇ ὑπ' ἄρ. 48 ἐπιγρ. τῶν Antiq. Hellén. Καὶ
τὸ Παῦλλος μὲ δὺω λ εὐρίσκειται ἐν ἐπιγραφαῖς. Τὸ αὐγορα διὰ τοὺς μὴ εἰδότας τυχὸν
λατινικὰ ἀναγνώσττας σημειοῦμεν ὅτι σημαίνει ἱερέα οἰωνοσκόπον, οἰωνόμαντιν.

Ἄρ. 39.

Ὁ δῆμος

Γάϊον Ἀσίλιον

Γαίου υἱόν,

στρατηγόν

ἀποδεδειγμένον, ὅ

ἀρετῆς ἕνεκα

καὶ εὐνοίας

τῆς εἰς ἑαυτὸν

ἀνέθηκεν.

Λίθ. Πεντ. Τῆς κάτω σειρᾶς τῶν σπονδύλων, τῶν κειμένων πρὸς τῷ νοτίῳ τοίχῳ. Ὁ τιμώμενος εἶναι ἴσως ὁ πάνυ Ἀσίλιος ἐκεῖνος ὁ Πολλίω, ὁ πολιτικός καὶ ἱστορικός κτλ. Ἀλλ' ὅμως λέγεται ἐκεῖνος ἐν τοῖς συγγραμμάσι Γναίου υἱός, ἐν δὲ τῇ ἡμετέρα ἐπιγρ. καθαρὸν τὸ Γαίου.

Ἐξεδόθη ἡ ἐπιγραφή αὕτη ἐν τῇ Ἀρχαιολ. Ἐφημ. ὑπ' ἀρ. 2555, ἀλλ' ἀτελῶς, διότι δὲν περιέχεται ἐκεῖ τὸ τοῦ 4 στίχου «στρατηγόν», ὅπερ μετὰ τοῦ ἐν τῷ 5 στίχῳ «ἀποδεδειγμένον» σημαίνει, ὡς γνωστὸν, τὸν praetorem designatum.

Ἄρ. 40.

Ὁ δῆμος

Πρόπλιον Κορνήλιον

Πρόπλιου υἱόν Δο-

λαβέ]λλαν στρατη-

γόν, ἀρε]τῆς ἕνεκεν.

Λίθ. Ὑμήτ. Τῆς κάτω σειρᾶς τῶν σπονδύλων τῶν κειμένων, πρὸς τῷ βορείῳ τοίχῳ. Τὰ γράμματα ἅπερ συνεπληρώσαμεν θέλουσιν ἀναφρῆναι, ὅταν ὁ λίθος μετακινήθῃ ἐκ τῆς πλαγίας θέσεώς του. Εἶναι δὲ ὁ τιμώμενος ὁ συνύπατος τοῦ Μάρκου Ἀντωνίου καὶ γαμβρὸς τοῦ Κικέρωνος.

Ἄρ. 41.

Ὁ δῆμος

Γάϊον Κο[ρνήλιον

Βάλθον αὐ[τοχράτορα,

ἀρετῆς [ἕνεκα καὶ

εὐνο[ίας.

Λίθ. Ὑμήτ. Τῆς κάτω σειρᾶς τῶν πρὸς τῷ δυτικῷ τοίχῳ. Καὶ τούτου τὰ συμπληρωθέντα γράμματα θέλουσιν ἀναφρῆναι ὅταν μετακινήθῃ.

Ἄρ. 42.

Σω]τήρι καὶ κτίστη

Αὐτοκράτορι

Ἀδριανῶ] Ὀλυμπίῳ.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,48, πλάτος 0,31, πάχος 0,29. Ὑπὸ Ἀντωνίου Βενιζέλου κατεβλήθη μοι ὁ λίθος οὗτος κείμενος ἐν τῇ πλατείᾳ τῇ πρὸς νότον τῆς νέας Μητροπόλεως, καὶ μετεκομίσθη εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας. Πολλοὶ τοιοῦτοι ἐξ Ἀθηνῶν ἐξεδόθησαν ἐν τῷ C. I. Gr. καὶ ἀλλιχοῦ. Οὐ πάνυ δὲ εὐδιάκριτον, ἂν καὶ οὗτος εἶναι ἐν τοῖς ἐκδοθείσι. Ἡ διάκρισις τῶν τοιούτου εἶδους ἐπιγραφῶν τότε μόνον εἶναι δυνατὴ, ὅταν ἐκδίδωνται πανομοιότηπως, ὅπερ δὲν γίνεται πάντοτε.

Ἄρ. 43, 44, 45 καὶ 46.

43. Τὸν ἀρχιερέα τῶν σεβαστῶν Τιβ. Κλαύδιον Ἀττικὸν Ἡρώδην Μαραθῶνιον ἢ Οἰνήης φυλῆ ἀνέθηκεν, εὐνοίας ἕνεκεν καὶ εὐεργεσίας τῆς εἰς τὴν πατρίδα.

44. Τὸν ἀρχιερέα τῶν σεβαστῶν Τιβ. Κλαύδιον Ἀττικὸν Ἡρώδην Μ[α]ρ[α]θῶνιον ἢ Π[ο]λε[μ]αῖς [φυλ]ῆ ἀνέθηκεν, εὐνοίας ἕνεκεν καὶ εὐεργεσίας τῆς εἰς τὴν πατρίδα.

45. Τὸν ἀρχιερέα τῶν σεβαστῶν Τι. Κλαύδιον Ἀττικὸν Ἡρώδην Μαραθῶνιον ἢ Κεκροπίς φυλῆ ἀνέθηκεν, εὐνοίας ἕνεκεν καὶ εὐεργεσίας τῆς εἰς τὴν πατρίδα.

46. Οὐίβουλλίαν Ἀλκίαν Τι. Κλ. Ἀττικοῦ Ἡρώδου Μαραθωνίου γυναῖκα ἢ Πανδειονίς φυλῆ ἀνέθηκεν, ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ τῆς πρὸς τὴν πατρίδα εὐνοίας.

Λίθοι Ὑμήττειοι. Ὁ ὑπ' ἀρ. 43 πρῶτος εὐρέθη, εἶτα οἱ ἄλλοι. Ὁ ὑπ' ἀριθ. 44 εἶναι εἰς 4 κομμάτια. Οἱ ὑπ' ἀρ. 45 καὶ 46 εἶναι εἰσέτι ἐντετειχισμένοι. Τὰ μεγέθη κατὰ τι διαφέρουσι. Περὶ τῶν τριῶν πρώτων ἀριθμῶν τίποτε ἄλλο δὲν ἔχομεν νὰ εἰπωμεν, εἰμὴ ὅτι διὰ τῆς εὐρέσεως αὐτῶν λίαν καλῶς ἐβεβαιώθη ἡ εἰκασίς τοῦ Βοικχίου, ἣν ἐξέφρασεν ὅτε ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 482 ἐξέδωκε τὴν πρώτην τῶν εἰς Ἡρώδην τοιούτων ἐπιγραφῶν, τὴν ὑπὸ τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς, εἰπὼν ὅτι πᾶσα μία τῶν Ἀττικῶν φυλῶν ἀνέστησεν ἴσως ἰδίᾳ τὸν ἄνδρα. Ἐσυμπέρανε δὲ τοῦτο ἐκ τοῦ ὅτι ἡ Ἀντιοχίς φυλὴ δὲν ἦτο ἐκείνη εἰς ἣν ἀνήκεν ὁ δῆμος τοῦ τιμωμένου. Ἴδου λοιπὸν ἔχομεν τώρα τέσσαρα βάρη, ἴσως καὶ πέμπτον τὸ ἐν C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 383, ὅπερ ὁμοίως ἐν Μενιδίῳ εὐρέθη, οὐχὶ ἐν Ἀθήναις, εἶναι δὲ καὶ πολὺ κολοδόν, οὔτε φαίνεται ἐν αὐτῷ τὸ ὄνομα τῆς φυλῆς. Ἐλπίς δὲ εἶναι νὰ εὐρεθῶσιν ἐν ταῖς νῦν τῆς Ἑταιρίας ἀνασκαφαῖς, καὶ τὰ λοιπὰ βάρη τῶν ὑπολειπομένων

ἔτι φυλῶν, ἀν' ὑποτεβῆ ὅτι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἢ ἐξ ἀρχῆς ἐστήθησαν πάντες οἱ τοῦ Ἡρώδου ἀνδριάντες ἢ συνεφορήθησαν ἐκεῖ, ὅτε μετωκοδομεῖτο ἐν ὑστέροις χρόνοις τὸ μέγα ἐκεῖνο κτίριον, οὗ τὸ ὄνομα εἰσέτι ἀγνοοῦμεν.

Ἡεὶ δὲ τοῦ ἀρ. 46 λέγομεν εἰκαστικῶς, ὅτι ἢ ἐν αὐτῷ τιμωμένη ἴσως εἶναι ἢ προτέρα τοῦ Ἡρώδου γυνή, ἐξ ἧς ἔσχεν υἱὸν ἐκεῖνον, ὃν οἱ Κεῖοι ἐτίμησαν δι' ἐπιγραφῆς, τῆς ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 2371 ἐκδοθείσης καὶ ἐχούσης οὕτω· Ἡ πόλις Ἰουλιητῶν Τι. Κλ. Ἀττικὸν Ἡρωδιανὸν Τι. Κλ. Ἀττικοῦ καὶ Βιβουλλίας Ἀλκίας υἱὸν ἀρετῆς ἔνεκεν, ἐπιμηλητεύοντος Δεξικράτους τοῦ Τειμοκλείδου Παλληνέως.

Εἰς ταύτην δὲ τὴν εἰκασίαν ἀγόμεθα ἐκ τοῦ ὅτι ἐν τῇ εἰς Ῥήγιλλαν τὴν γνωστοτάτην γυναικα τοῦ Ἡρώδου ἐπιγραφῇ (C. I. Gr. ἀρ. 628, β,) — ἀναγινώσκονται οἱ ἐξῆς στίχοι·

ὡς οἱ Ζεὺς ᾤκτειρεν ὀδυρόμενον παρακοίτην,
γῆρα ἐν ἀζαλέῳ χήρῃ περικείμενον εὐνή.

Ἀρ. 47.

ς Εὖαν?]δρον Μ . .

. . ω λαχῶν . .

. σ ε . ης κήρυκα . .

Ἀδ]ριανὶς δὲ καὶ Λεων-
τις, Π]ανδιονίς τ' ἄειδον αἰχμ-

. . . Ἐσ]τεψε δὲ υἱὸς τὸν αὐτοῦ
πατέρα.]

Ἀρχων [Δ]ίων Ὑ . . .

Λίθ. Πεντελ. Πλάξ εἰς τέσσαρα τεθραυσμένη. Ὑψος 0,50, πλάτος 0,42, πάχος 0,05. Τὸ πρόσωπον, ἐφ' οὗ τὰ γράμματα, δὲν εἶναι λείως εἰργασμένον, ἐξ ἐναντίας δὲ τὸ ὑποκάτωθεν λειότατον. Πόσον λείπει τοῦ λίθου μέρος πρὸς τὰ δεξιὰ τῶ ὀρῶντι, ἔνθα οἱ στίχοι λήγουσιν, ἀδηλον ἐμοί. Τὰ δὲ ἀριστερὰ τῶ ὀρῶντι φαίνονται σῶα, ἀλλ' ἢ ἐπιφάνεια ἐκεῖ λίαν βεβλαμμένη. Ἐμμετρὸν τι φαίνεται ἐν τῇ ἐπιγραφῇ.

Ἀρ. 48.

Σέλευκος Μαάρκου

Μαραθῶνιος

στρατηγῶν ἐπὶ τὴν

παρασκευ[ῆν] τὴν ἐν ἄστει.

Λίθ. Ὑμήτ. Βάθρον εἰς δύο τεθραυσμένον. Ὑψος 0,16, μῆκος 0,58, πλάτος 0,23. Τὸ Μαάρκος διὰ δύο α πολλὰκις εὔρηται ἐν ἐπιγραφαῖς.

Ἄρ. 49.

		...ων Διοφάντου . . . . .
		Ποσειδίππος Πυθοδή . . . . .
... . ούσιος		Μενέλαος Διοφάν[του] . . . . .
... . ιεύς		Γλαῦκος Πρωτογέ[νου] . . . . .
... . Σουνιεύς	5	Ἰέρων Λευκίου . . . . .
Αἴ[ας] Φάνου Φαληρεύς		Φίλων Γλαυκίου [Ἀμφ]ιτροπήθεν
Ἐπιχάρης Νικίου Λευκονοεύς		Εὐβουλίδη[ς] Ἀγαθε[κλ]έους Τρικουσίαις
Σῆμος Ἀνθεστηρίου ἐγ Μυρρινούττης		Διογένης Δη[μο]νί[χο]υ Κηφισιεύς
Ξένων Ξένωνος Οἰναῖος		Μητρόδωρος Μασ[τα?]κίου Ἀλκιεύς
Αἰσχίνης Κλέωνος Αὐρίδης	10	Ἡρακλέων Μηνο[φί]λου Κριωεύς
Θεόδωρος Θεοδώρου Λακιάδης		Ἀνδρόνικος Ἀνδ[ρο]νίκου Βουτιάδης
Εὐάγων Διφίλου Λαμπρεύς		Φύλακος Ἀνδρέου Παιανιεύς
Σωσίπατρος Σωσιθέου Εὐωνυμεύς		Διονυσογένης Ἀ[θη]νοδώρου Λαμπρεύς
Ἀρίθαξος Σελεύκου Πειραιεύς		Ἀλέξανδρος Ξενοφάντου Ἀλκιδεύς
Μάαρκος	15	Σώσανδρος Φιλοκράτου Κριωεύς
Ἐύβιος Χαριδήμου Μελιτεύς		Καλλίθεος Λυσιάδου Βερενικίδης
Ξένων Διοκλέους Σημαχίδης		Ζηνόβιος Ζηνο[βί]ου Μαραθώνιος
Ἀ[σω]ποκλῆς Ἀσωποκλέους Ἀγρυλῆθεν		Φιλόξενος Ξε[νο]φάντου Φιλαΐδης
Εὐβιος Ἀριστοκλέους Παλληνεύς		Διαγόρας Φιλιππίδου Φλυεύς
Σωτίων Σωσιγένου Παιανιεύς	20	Ἀρίστων Φιλοξενίδου Ῥαμνοῦσιος
Θραυκλῆς Περικλέους Ἀλκιδεύς		Ἀλκίτης Εὐα[γ]ίωνος Κοθωκίδης
Εὐβιος Φιλοκράτου Φυλάσιος		Ἡρακλείδης Σωσικράτου Κριωεύς
Ἀρκεσίλας Ἀνδρίου Παιανιεύς		Καλλισθένης Ἐχεσθένου Κειριάδης
Φιλαρχίδης Φιλαρχίδου Παιανιεύς		Ὀλύμπιχος Διαγόρου Ἀχερδούσιος
Ἡ[λι]όδωρος Σωπάτρου Ἀφιδναῖος	25	Νέων Νέωνος Ἀχαρνεύς
Ἀνδρέας Ἀρκεσιλάου Παιανιεύς.		Ἀπολλόδωρος Ξενοκλέους Ὀτρυγεύς
Ἀντίμαχος Τιμοκράτου Θορίκιος		Εὐβουλίδης Εὐχειρος Κρωπίδης
Κλειτοφῶν Χαρισάνδρου Ἰωνίδης		Μενέστρατος Μενεστράτου Ἀχαρνεύς
Ἀριστοδάμας Ἀθηνοδότου Φιλαΐδης	30	Ἡρακλείδης Διονυσίου Φλυεύς
Ἐράτων Ἐράτωνος Αἰξωνεύς		Διονυσόδωρος Νικάρχου Οἰναῖος
Θράσων Πολυεύκτου Ἀνακιδεύς		Ἀριστόνικος Νικάρχου ἐξ Οἴου
Ἀθήναιος Ἀρίστωνος Λαμπρεύς		Παράμονος Ἀργείου Ἀλκιδεύς
Ἀπολλόδωρος Δημητρίου Ἀλκιδεύς		Ἀέτης Μηνοφίλου Κριωεύς
Μένισκος Μενάνδρου Ὀτρυνεύς	35	Ἀριστοκλῆς Σωγένου Ἐρχιδεύς
Μίλων Μίλωνος Ἰωνίδης		Θεοδόσιος Συπαλήττιος

ἡ βουλὴ
τοὺς ἐπιμελητάς.

Λ10. Ὑμνήτ. Ὑψος 1,14, πλάτος 0,46, πάχος 0,20. Εὐρέθη τεθραυσμένος εἰς δύο ἐν Πειραιεῖ, καὶ ἐδωρήθη τῇ Ἐταιρίᾳ ὑπὸ Ἰω. Χαϊκάλῃ. Ποίου εἶδους ἐπιμεληταὶ ἦσαν ἄρα γε οἱ τιμώμενοι, τόσοι πολλοὶ ὄντες; Ἐν στίχ. 5 τῆς Α στήλης πρὸ τοῦ Σουნიεύς εἶναι ἄγραφος χῶρος, οὕτω καὶ ἐν τῷ 15 μετὰ τὸ Μάαρκος, οὕτω καὶ ἐν τῷ τελευταίῳ τῆς Β στήλης στίχῳ μετὰ τὸ Θεοδόσιος. Περὶεργος δὲ μάλιστα ἡ ἐπιγραφή διὰ τὸ ἐν ς. 28 τῆς Β στήλης ὄνομα τοῦ Εὐβουλίδου Εὐχειρος Κρωπίδου, τεχνίτου καὶ ἄλλοθεν γνωστοῦ, τοῦ ὁποίου ὅμως ὁ χρόνος δὲν ὠρίσθη εἰσέτι ἀσφαλῶς. Ἴσως ἡ παρούσα ἐπιγραφή συντελέσῃ τι εἰς τοῦτο, ἂν πολὺ μελετηθῇ. Τὸ ἐν στίχῳ 15 Ῥωμαϊκὸν ὄνομα Μάαρκος παρέχει ὅπως οὖν πράγματα, φαινόμενον ἐν ἐπιγραφῇ δεικνυούσῃ πως διὰ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων ἀρχαιοτέραν καταγωγὴν ἀλλὰ οὐχ ἥττον ἐνοχλεῖ καὶ ὁ ἐν 14ῳ στίχῳ Ἀρίβαζος, ὃν βλέπομεν καὶ ἐν τῇ ἐφεξῆς ὑπ' ἀρ. 50 ἐπιγραφῇ, ἥτις φαίνεται πολὺ νεωτέρων χρόνων. Τοῦ δὲ ἐν ς. 31 Ἐράτωνος Ἐράτωνος Αἰξωνέως, γίνεται μνεία καὶ ἐν δυσιν ἐπιγραφαῖς τῆς Ἀρχ. ἐφ. ταῖς ὑπ' ἀρ. 2031 καὶ 2032. Νέα δὲ τὰ Φιλαρχίδης καὶ Ἀέτης.

Ἀρ. 50.

. . Ἀ]σκλη[ηπι . . .
 . κω]μικὸν ποιητὴν . .
 . . . . πείου ὅπως τ . .
 . τοῖς ἐπιγινομένο[ις . .
 . ον εὐχαριστίας θε , .
 . ης καὶ ἀναθέσεως κ . .
 οἱ τεχνῖται
 Ἀρίβαζον
 Σελεύκου
 Πειραιέα.

Λ10. Ὑμνήτ. Ὑψος 0,32, πλάτος 0,20, πάχος 0,12. Οἱ τεχνῖται, πιθανῶς οἱ περὶ τὸν Διόνυσον, (πρβλ. ἀρ. 813 τοῦ Β'. τόμου τῶν Ant. Hellén.) τιμῶσι τὸν Ἀρίβαζον, οὐκ ἄλλον, ὡς φαίνεται, ὄντα ἢ τὸν τῆς προηγουμένης ἐπιγραφῆς (στήλη Α'. στίχ. 14). Τὰ γράμματα ἐν τούτοις τῆς παρούσης ἐπιγραφῆς νεωτερικώτερον σχῆμα δεικνύουσιν. Τὰ τρία πρῶτα γράμματα τοῦ 3ου στίχου φαίνονται μᾶλλον ΔΙΓ ἢ ΔΙΠ. Ἰδέτωσαν καὶ ἄλλοι.

Ἀρ. 51.

Α'.
 . ο . . . ε . . . .
 . . ὄδεμος Ἀντιγένου
 . . . . ἀνέθηκεν
 . . . . . οτ
 . . . . . εκ

Β'.
 Τὸ κοινὸν τῶν Λεωντι-
 δῶν Λεύκιον Ἰούλι-
 ον Καίσαρα εὐεργέτην.

Λίθος ἐνωκοδομημένος ἐν τῷ νοτίῳ κρηπιδώματι τοῦ πύργου, ἐφ' οὗ ἡ Παναγία Πυργιώτισσα. Ὑψος 9,32, πλάτος 0,38. Ὡς δηλοῖ ὁ στέφανος ὁ κολοβός, ἀπειμήθη ποτὲ ὁ λίθος ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν. Εἰς τὰς τοιαύτας ἐπεγγράφους ἐπιγραφὰς (ἀνάλογόν τι τῶν παλιμψήστων διφθερῶν), τοῦτό τις μάλιστα θαυμάζει, πῶς οἱ τιμῶμενοι κατὰ τοιοῦτον εὐτελεῆ καὶ ἀναξιοπρεπῆ τρόπον ἀπεδέχοντο τὴν τιμὴν. Ὅθεν ἴσως δὲν εἶναι ἄτοπον νὰ εἰκάσῃ τις, ὅτι τὰ παλαιότερα γράμματα ἐπεχρίοντο καὶ ἐπληροῦντο ὕλη τινί, καὶ καθίσταντο ἀφανῆ ἐπὶ τινὰ τοῦλάχιστον χρόνον. Ἐν τῷ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Δημοσθένους φερομένῳ ἐπιταφίῳ § 29 ἀναφέρονται οἱ Λεωντίδαι ὡς ὀνομασία τῶν εἰς τὴν Λεωντίδα φυλὴν ἀνηκόντων Ἀθηναίων. Ὅταν ὁ λίθος ἐξαχθῇ τῆς νῦν θέσεώς του, ἐλπίζομεν νὰ ἀναγνωσθῶσι πλείοτερα ἐκ τῶν μικρῶν παλαιοτέρων γραμμάτων.

Ἄρ. 52.

Ἡρακλείδου.

Ὁρθοκέραμος ἐξ ὀπτῆς γῆς. Εὐρέθησαν ἐν ταῖς αὐταῖς ἀνασκαφαῖς καὶ ἄλλαι ὀρθοκέραμοι, τεχνικώτεραι ταύτης, μετὰ Γοργόνεια, ἀλλ' ἄνευ ὀνόματος τεχνίτου.

Ἄρ. 53.

Ἐκ τῶν
παλαιῶν.

Δελτίον ἢ πινακίς ἐξ ὀρειχάλκου. Ὑψος 0,06, πλάτος 0,13, πάχος 0,003. Εἶναι μετὰ ἐπὶ τοῦ δελτίου ὁ τόπος ὁ μετὰ τὸν δεῦτερον στίχον ὀλίγω πλείοτερος τοῦ ἐν τῷ λιθογραφικῷ πίνακι φαινομένου, ἀλλὰ κενὸς γραμμῶν, ὅσον ἐγὼ διακρίνω.

Ἄρ. 54.

Ὁρειχάλκινον φαρετροειδὲς σκεῦος μήκους 0,84, διαμέτρου περὶ τὸ στόμιον 0,10, ἔνθα καὶ δύο τρύπαι. Ἐκομίσθη ἐξ Αἰγύπτου, (ἀγνοοῦμεν ἐκ τίνος ἀκριβῶς τόπου) παρὰ τοῦ μακαρίτου Δημ. Παπκνδρεοπούλου, καὶ ἐδόθη τῇ ἐνταῦθα Φιλεκπαιδευτικῇ ἐταιρίᾳ μετὰ καὶ ἄλλων Αἰγυπτιακῆς τέχνης ἔργων καὶ ἐνὸς γεγραμμένου παπύρου. Μετὰ ταῦτα παρεχωρήθησαν ταῦτα πάντα τῷ Ὁλωνεῖῳ Πανεπιστημίῳ. Ἡ δὲ Σύγκλητος αὐτοῦ ἔδωκε τὸ παρὲν ὀρειχάλκινον σκεῦος τῇ Ἀρχαιολ. Ἐταιρίᾳ, ὡς καὶ ἐν ἀνάγλυφον νεκρικῶν ἐπὶ τιτάνωδους λίθου. Τὸ παρὸν σκεῦος πρέπει νὰ εἶναι σπάνιον, ἀφ' οὗ ἰδὼν αὐτὸ πρὸ μηνῶν τινῶν ὁ Charles Lenormant ἐξέφρασε τὴν ἀπορίαν του, ὡς οὐδέποτε ἰδὼν τοιοῦτο ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς τῆς Εὐρώπης Μουσείοις. Δι' ὃ καὶ ἡμεῖς ἀπετυπώσαμεν ὅπως ἠδυνήθημεν αὐτὸ τε καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῦ ἐντὸς ταινίας ἱερογλυφικὰ, ἵνα τὰ ἀναγνώσωσιν οἱ τούτων ἐμπειροί. Μόνον πρέπει νὰ τὰ φαντασθῶσι καλλιτεχνικώτερα. Εὐρέθη δὲ ἡμῖν, ὅτι ὁ μετακομίσας αὐτὸ ἐξ Αἰγύπτου εἶχε καὶ ἄλλο ἐν τοιοῦτο ἢ δύο, ἀλλ' ἄνευ γραμμῶν ἱερῶν.

Ἄρ. 55.

Δέξιος.

Λίθος Πεντελ. Ὑψος 0,38, πλάτος 0,19, πάχος 0,06. Ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας ἐν Ἀθήναις παρὰ Ἰω. Σπ. Παλαιολόγου. Αἱ μικρὰ στιγματὰ ἐπὶ τοῦ λίθου δηλοῦσι τὰ ἴχνη γραμμῶν λεπτῶν ἐξεσμένων, αἵτινες εἶχον ποτὲ βέβαια χρώματα· οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀρ. 57 καὶ 64 τὸ αὐτὸ ἐδηλώθη.

Ἄρ. 56.

Σύριον.

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,35, πλάτος 0,16, πάχος 0,07. Ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας ἐν Ἀθήναις παρὰ τινος σκαφέως. Τὸ ὄνομα πειθόμεθα ὅτι εἶναι γυναικεῖον, εἶναι δὲ καὶ νέον.

Ἄρ. 57.

Μολπόθεμις

Ἐκτοκλέος

Προκοννήσιος.

Λίθ. Πεντελ. Ὑψος 0,70, πλάτος 0,31, πάχος 0,08. Ἠγοράσθη παρὰ σκαφέως ἀνασκάψαντος αὐτὸν τῷ 1854 ἐν Πειραιεὶ καὶ περιήλθεν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἐταιρίας. Τὸ Μολπόθεμις εἶναι νέον. Ἐξεδόθη ἡ ἐπιγραφή πρῶτον ἐν τῷ Φιλοπάτριδι τῆς 10 Ἀπριλ. 1858.

Τοῦ τρίτου στίχου τὰ γράμματα δὲν εἶναι κεχαραγμένα ἐν εὐθυτάτῃ γραμμῇ, ἀλλ' ὡς δαίκνυνται ἐπὶ τοῦ πίνακος. Σημειοῦμεν τοῦτο, διότι καὶ ἐν ἄλλοις τοῦ παρόντος φυλλαδίου λίθοις παρατηρήσαντες τὸ μὴ εὐθὲς τῶν γραμμῶν, ἀπεδώκαμεν αὐτὸ ἐν τοῖς πίναξι. Οὕτω λ. χ. ἐν τῷ ἀρ. 34. Ἐν δὲ τῷ ἀρ. 12 ἡ κάθετος γραμμὴ παρεκκλίνει τοῦ εὐθέος. Καὶ τὸ μέγεθος δὲ τῶν συστοίχων γραμμάτων ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐπιγρ. εἶναι ἄνισον. Ταῦτα δὲ σημειοῦμεν, ἵνα μὴ θεωρηθῶσι πῶσαι αἱ τοιαῦται ἀνισότητες ὡς ἐλλείψεις τῆς ἀντιγραφῆς. Εἶναι μὲν τινες τούτων σφάλμα ἡμέτερον, ἀλλ' αἱ πλεῖστα ὀρῶνται ἐπ' αὐτῶν τῶν λίθων. Διὰ τὰ καταρτισθῆ δὲ ποτε παλαιογραφία καὶ ἐπιγραφικὴ ἀκριβής, πρέπει οἱ ἐκδόται νὰ μὴ καλλύνωσι τὰ πρωτότυπα.

Ἄρ. 58.

Καλλίδημος

Θρασυκλέου

Θριάσιος.

Λίθ. Πεντελ. Ὑψος 0,61, περίμετρος ἢ κάτω 1 μέτρ. Ἐδωρήθη τῇ Ἐταιρίᾳ ὑπὸ Ν. Χ. Φιλαδελφέως, εὐρόντος αὐτὸν ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῶν θεμελίων τῆς οἰκίας του, τῆς κειμένης δυτικῶς τοῦ τετρακονίου τῆς Ἀθηνᾶς Ἀρχηγέτιδος.

Ἐξεδόθη πρῶτον ὀρθῶς ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημ. ὑπ' ἀρ. 1500, εἶτα δὲ ἐσφαλμένως ἐν Ant. Hel. II, ἀρ. 1481.

Ἄρ. 59.

Καλλισθένεια.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,66, διάμετρος 0,14. Ἐδωρήθη τῇ Ἐταιρίᾳ ὑπὸ Β. Τ. Οἰκονομίδου καθηγητοῦ, εὐρόντος αὐτὸν ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῶν θεμελίων τῆς οἰκίας του τῆς κειμένης ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ θέσει Μπουμπουνίστρα. Τὸ ὄνομα νέον.

Ἄρ. 60.

Νικαρέτη. Μύννιον. Ἀριστοδίκη Εὐδίο θυγάτηρ.

Λίθ. Ὑμήτ. Πλάτος 0,81, ὕψος 0,35, πάχος 0,12. Εὔρέθη ἐν Πειραιεῖ, καὶ ἐδωρήθη τῇ Ἐταιρίᾳ ὑπὸ Δημ. Τριανταφύλλου. Τὸ Μύννιον γυναικὸς ὄνομα νέον.

Ἄρ. 61.

Ἀπολλοδώρα

Κρίτωνος

Ἀριδναίου.

Λίθ. Πεντελ. Ὑψος 0,50, πλάτος 0,49, πάχος 0,17. Τῆς αὐτῆς καταγωγῆς ὡς καὶ ὁ ἀνωτέρω λίθος.

Ἄρ. 62.

Ἀρετή

Χαῖρε.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,17, πλάτος 0,15, πάχος 0,06. Ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας ἐν Ἀθήναις παρὰ Σπυρ. Παλαιολόγου.

Ἄρ. 63.

Νικο . . . .

Πλουτάρχου

Σινωπε[ύς].

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,32, περιφέρεια 0,63.

Ἄρ. 64.

Τιμάναξ Ἀρχίνο

Πειραιεύς.

Λίθ. Πεντελ. Ὑψος 0,33, περιφέρεια 0,60. Ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας ἐν Ἀθήναις παρὰ τοῦ ἀρχαιοπώλου Ἀλ. Ἀνεμογιάννη. Ἐχει ἡ κάλπη αὕτη ἀνάγλυφον τέχνης καλῆς, ἄνδρα φονεύοντα Ἀμαζόνα. Μεταξὺ τοῦ Τ καὶ Ι εἶναι ἡ κράνος ἔχουσα κεφαλὴ τοῦ ἀνδρός. Τὸ δὲ Τιμάναξ, κατὰ τοῦτον ἀκριδῶς τὸν τύπον, νέον.

Ἄρ. 65.

Καλλιστώ Φ . . . :

Ἄγρυλῆθεν, Φ . . .

Λίθ. Ὑμέτ. Ὑψος 0,35, πλάτος 0,29, πάχος 0,06 Τῆς αὐτῆς καταγωγῆς ὡς καὶ ἡ ἀνωτέρω. Ἐχει ἀνάγλυφον ἀποχαιρετισμοῦ, ἀμελοῦς ἐργασίας. Γυνὴ καθημένη, καὶ ἑτέρα ἔπισθεν ἐστῶσα. Πρὸ τῆς καθημένης ἀνὴρ ἐστῶς.

Ἄρ. 66.

Ἐρωτὶς

Πιτύλου

Ἀργεία

χαίρε.

Λίθ. Ὑμέτ. Ὑψος 0,35, διάμετρος 0,19. Ἐκεῖτο παρὰ τὸ Σήαιον ἀστεροσκοπεῖον καὶ ἐκεῖθεν μετεχομίσθη εἰς τὸ Μουσεῖον, ἐπιμελεία τοῦ καθηγητοῦ Ἰωάννου Παπαδάκη. Τὸ Ἐρωτὶς νέον, ὡσαύτως καὶ τὸ Πιτύλου, κατὰ τοῦτον ἀκριβῶς τὸν τύπον. Παραβλητέον δὲ τὸ «Πίτουλε» ἐν τῇ ὑπ' ἄρ. 1913 ἐπιγρ. τοῦ G. I. Gr.

Ἄρ. 67.

Τέχνων

Διονῦ

Ἡρακλεώτης.

Λίθ. Πεντελ. Ὑψος 0,36, ἄνω διάμετρος 0,13. Εὐρέθη περὶ τὰς Ἀθήνας, καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας.

Ἐν τῷ δευτέρῳ στίχῳ μετὰ τὸ Ὑ πείθει ἱκανῶς ἡ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου ὅτι δὲν ἦσαν ἐγκεχαραγμένα ἄλλα γράμματα.

Ἄρ. 68.

Ἀρμάτιον

Ἐρμῶνος

Μιλησία.

Λίθ. Ὑμέτ. Ὑψος 0,41, διάμετρος 0,17. Ἐκεῖτο ἐν οἰκίᾳ τινὶ πρὸς τὸ νῦν θέατρον Ἀθηνῶν, τὸ ἐν τῷ δυτικῷ ἄκρῳ τῆς πόλεως, καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας. Τὸ Ἀρμάτιον νέον.

Ἄρ. 69.

Πειθίας Λέοντος

Σαλαμίνιος,

Θράττα,

Λέου

Πειθίου
Σαλαμίνιος,
Πλαγγών
Χαρίου γυνή,
Πειθίας Λέοντος Σαλαμίνιος.

Λίθ. Πεντελ. Ὑψος 1,42, πλάτος 0,60, πάχος 0,16. Εὐρέθη ὡς καὶ ὁ ὑπὸ τὸν ἐξῆς ἀρ. λίθος ἐν τῷ ἐκκλησιοπέδῳ τοῦ ἀγ. Νικολάου, τῷ κειμένῳ πρὸς δύοσιν τοῦ νῦν ὑφισταμένου ναοῦ τοῦ ἀγ. Φιλίππου, ἐν τῷ δυτικῷ ἄκρῳ Ἀθηνῶν. Ἀμφότεροι οἱ λίθοι ὡς καὶ ἄλλοι τινές, ἐσκέπαζον ὑδραγωγεῖον ἐν ἱκανῷ βάθει. Κατὰ παραχώρησιν τῶν νῦν ἰδιοκτητῶν τοῦ ἐκκλησιοπέδου, Ἄντ. Βενιζέλου καὶ Φωκ. Λιανοσταφίδα, ἐξήχθησαν οἱ λίθοι δαπάνῃ τῆς Ἑταιρίας καὶ μετεχομίσθησαν εἰς τὸ Μουσεῖον. Ὀλόκληρος οἰκογένεια εἶναι ἐπὶ τοῦ λίθου ἐγγεγραμμένη, ὡς βλέπει ὁ ἀναγνώστης. Μὴ Λέων ὁ Σαλαμίνιος ὁ παρὰ Ξενοφ. ἐν Ἑλληνικῶν 2, 3, 39 εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ πρώτῳ ἢ τῷ δευτέρῳ Λέοντι τοῦ παρόντος λίθου; Τὸ σχῆμα τῶν γραμμάτων δὲν ἐναντιοῦται, νομίζομεν, εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς εἰκασίας ταύτης.

Ἄρ. 70.

Σίμων Θεοδώρου Μιλήσιος.

Ἄφροδισία Σαμία.

Λίθ. Πεντελ. Ὑψος 1,64, πλάτος 0,98, πάχος 0,21. Ὁ ἐν τῷ τετραγώνῳ πλαισίῳ χώρος εἶναι βαθύτερος τῆς ἄλλης ἐπιφανείας, καὶ πιθανὸν ὅτι εἶχε ποτὲ ζωγραφίαν.

Ἄρ. 71

Ἑρμεί-
ας Φοβέ-
ρου ἤρωος.

Λίθος φαιός. Ὑψος 0,24 πλάτος 0,18, πάχος 0,07. Εὐρέθη ἐν Θήρᾳ, καὶ ἐδωρήθη τῇ Ἑταιρίᾳ ὑπὸ Ν. Βαρβαρήγου. Τὸ Φόβερος νέον.

Ἄρ. 72.

Φύσις.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,24, διάμετρος 0,16, Εὐρέθη ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῶν θεμελιῶν τῆς ἐν ὁδῷ Αἰδίου οἰκίας τοῦ φαρμακοποιοῦ Σταμ. Κρίνου καὶ ὑπ' ὑπ' αὐτοῦ ἐδωρήθη τῇ Ἑταιρίᾳ. Τὸ Φύσις νέον, γυναικὸς δὲ τὸ ὑποθέτομεν.

Ἄρ. 73.

Φε[ρ]άνθ[η]
Ἡγέου
Ἰωνίδου

θυγάτηρ,
Ἀριστίωνος
Σημαχίδου
γυνή.

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 1,13, περιφέρεια 0,87. Ἐκεῖτο πολὺν χρόνον ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ Παναπιστημίου, περὶ τὰ μέρη ταῦτα ἴσως ἀνασκαφεῖς, καὶ εἰσῆχθη ἔπειτα εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας. Τὸ ἐν τῷ πρώτῳ στίχῳ γυναικὸς ὄνομα, ἂν τὸ ἀπηρτίσαμεν καλῶς ἐκ τῶν ἐπὶ τοῦ λίθου σωζομένων ἰχνῶν, εἶναι λέον.

Ἀρ. 74.

α.	β.	γ.
Γέλως χρηστός.	Στέφανος Θετταλός ἐνθάδε κεῖται.	Ἡ τις οὖν ἐπιχιρή- σοιεν τοῦ- το ἀνῶξε, τῆς τοῦ Θεοῦ ὀργῆς με- θέξετ[αι].

Λίθ. Ὑμήτ. Ὑψος 0,60, διάμετρος, 0,40. Εὐρέθη ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τῶν θεμελίων τῆς ἐν ὁδῷ Λυκαθητοῦ κειμένης οἰκίας τοῦ καθηγητοῦ Ἀθ. Ρουσοπούλου, καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐδω-
ρήθη τῇ Ἑταιρίᾳ. Τὰ ὑπὸ τὸ στοιχ. α γράμματα εἶναι παλαιότερων χρόνων καὶ τὰ πρῶτα
ἐπὶ τοῦ κιονίσκου ἐγχαραχθέντα. Τὸ Γέλως νέον, καὶ πιθανῶς δούλου ὄνομα· τὰ δὲ
ὑπὸ στοιχ. β εἶναι πολὺ νεώτερα, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ στοιχ. γ, τὰ ὅποια ὄντα ἐπὶ τοῦ ἀνω
δοικοντείου μέρους τοῦ κιονίσκου, προδίδουσι διὰ τῆς ἀνορθογραφίας των, ἤδη χριστιανι-
κούς χρόνους. Ἐν τῷ C. I. Gr. πολλαὶ τοιαῦται ἀπειλητικαὶ ἐπιγραφαὶ ἀναγινώσκονται·
Παραβαλέτω ὁ βουλόμενος τὰς ὑπ' ἀρ. 9298 καὶ 9802.

Ἀρ. 75.

Ἐπὶ Πολυεύκτου ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Αἰγείδος ἐνάτης πρ-
υτ]ανείας, ἧι Χαιρεφῶν Ἀρχεστράτου Κεφαλῆθεν ἐγρα-
μμ]άτευεν, Ἐλαφθολιῶνος ἐνάτει μετ' εἰκάδας, τριακο-
στ]εῖ τῆς πρυτανείας, ἔδοξεν τῷ δήμῳ· Κύβερνις Κ-
υδ]ίου Ἀλιμούσιος εἶπεν· ἐπειδὴ τὸ κοινὸν τὸ τῶν Αἰτ-
ωλ]ῶν ἀποδεικνύμενον τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν
ἐψ]ήφισται τὸν ἀγῶνα τὸν τῶν Σωτηρίων τιθεῖναι [τ]ῶ[ι] Δ[ι-
ῖ τῶ]· Σωτῆρι καὶ τῷ Ἀπύλλωνι τῷ Πυθίῳ, ὑπόμνημα τῆ-
ς μ]άχης τῆς γενόμενης πρὸς τοὺς βροδάρους τοὺς ἐπισ-

τρατεύσαντας ἐπὶ τε τοὺς Ἕλληνας καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱε- 10
 ρὸν τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων, ἐφ' οὓς καὶ ὁ δῆμος ἐξέπεμψε-
 ν] τοὺς τε ἐπιλέκτους καὶ τοὺς ἰππεῖς συναγωνιουμέν-
 ους ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας, καὶ περὶ τούτων τὸ κοι-
 νὸν τῶν Αἰτωλῶν καὶ ὁ στρατηγὸς Χαρίξενος ἀπέσταλκ-
 εν εἰς Ἀθήνας τὴν πρεσβείαν τὴν διαλεξομένην ὅπως 15
 ἀν. . . . . ν . . . . .] ἐν μουσικὸν ἰσο-
 . . . . . ων . ται.

Λίθ. Πεντ. Ὑψος 0,33, πλάτος 0,44, πάχος 0,12. Ἀνευρέθη τῆ 25 Ἀπριλίου τοῦ
 ἔτους τούτου τὸ ἐπίσημον τοῦτο ψήφισμα, τὸ διαλαμβάνον περὶ θέσεως ἀγῶνος Σωτηρίων
 εἰς μνήμην ἐνδόξου τῶν Ἑλλήνων ἀντιστάσεως κατὰ βαρβάρων, οἵτινες, ὡς ἐκ τῶν τοῦ
 κειμένου ἱστορικῶν ὑπαινίξεων καὶ τοῦ σχήματος τῶν γραμμῶν συνάγεται, δὲν δύναται
 νὰ εἶναι ἄλλοι εἰμὴ οἱ Γαλάται, οἱ κατατροπωθέντες ἐν ἔτει 279 π. Χ. ἐπὶ Ἀναξικράτους
 ἄρχοντος, 125 Ὀλυμπιάδος 2 ἔτει, καθ' ἃ ἱστορεῖ διὰ μακρῶν ὁ Πausanias βιβλ. 10,
 19—23. Ὅτι δὲ οἱ βάρβαροι δὲν ὀνομάζονται μερικώτερον ἐν τῷ ψηφίσματι, δὲν πρέπει
 νὰ παραξενευθῶμεν· δεῖγμα καὶ τοῦτο τῆς τῶν Ἑλλήνων ὑπερφροσύνης, ἣν κληρονομή-
 σαντες καὶ οἱ Βυζαντινοὶ ἱστορικοὶ, πολλάκις ἀπεισιώπησαν τὰ κύρια ὀνόματα τῶν ἐπιδρα-
 μόντων τὴν Ἀνατολὴν βαρβάρων φύλων καὶ τὸ κατ' αὐτοὺς πολὺ σκότος κατεσκεδάσαν
 τῆς ἱστορίας τῶν μέσων αἰώνων. Μετὰ τὸν Ἀναξικράτη ἤρξε τὸ ἐπιὸν ἔτος ὁ Δημοκλῆς,
 ὁ δὲ τοῦ ἡμετέρου ψηφίσματος Πολύευκτος, ἐφ' οὗ οἱ Αἰτωλοὶ ἔπεμψαν πρεσβείαν εἰς
 Ἀθήνας, ἵνα, ὡς φαίνεται ὀρίσωσιν ἀπὸ κοινοῦ τὰ κατὰ τὸν ἀγῶνα τὰ Σωτήρια καὶ κατα-
 στήσωσι πανηγυρικώτερα, πίπτει εἰς ἐν βεβαίως τῶν προσεχῶν ἐτῶν, ὧν οἱ ἄρχοντες δὲν
 μᾶς εἶναι γνωστοὶ ἐν συνεχείᾳ. Ἐν τούτοις τὸ ὄνομα τοῦ Πολυεύκτου, ὡς ἄρχοντος Ἀτ-
 τικοῦ, δὲν εἶναι ὄλως νέον. Ἐγνώσθη ἤδη πρὸ ἐννέα ἐτῶν ἐξ ἐπιγραφῆς ἐκδοθείσης ἐν
 τῷ Ἀ' φυλλαδίῳ τοῦ πρώην ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικοῦ συλλόγου, ὑπ' ἀρ. 14 (75). Ἴδε
 καὶ Παγκαθῆ Ant. Hellén. τόμ. Β' ἀρ. 996 — Καὶ τὰ Σωτήρια δὲ ταῦτα ὄλως νέα δὲν
 εἶναι κατὰ τὴν ὀνομασίαν των, ἀν καὶ ἡ αἰτία αὐτῶν νῦν πρῶτον σαφῶς καταδεικνύται.
 Μνημονεύονται Σωτήρια ἐν Δελφικῇ ἐπιγραφῇ, τῇ ὑπ' ἀρ. 1683 τοῦ C. I. Gr ἃ εἴκασεν ὁ
 Boeckh ὅτι ἐτελοῦντο ἐν Ἀντιοχείᾳ (?) διὰ τὴν αὐτὴν ταύτην αἰτίαν, τῆς τῶν Γαλατῶν
 κατατροπώσεως ἐν Ἀσίᾳ ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ Σωτήρος. Ἐπι μνημονεύονται «Σωτήρια τὰ ἐν
 Δελφοῖς» ἐν Ἀττικῇ ἐπιγραφῇ, τῇ ὑπ' ἀρ. 945 τῆς Ἀρχ. Ἐφημ., ἣν ἐκδίδων τὸ δεύτερον
 ὁ Παγκαθῆς ἐν Ant. Hellén. τόμ. Β' ὑπ' ἀρ. 968, εἴκασεν ὅτι διὰ τὴν τοῦ Βρέννου κατα-
 τρόπωσιν ἐτελοῦντο, αὐτὸ τοῦτο εἰπὼν καὶ διὰ τὰ «Σωτήρια» τὰ ἐν τινι Θεσσαλικῇ ἐπι-
 γραφῇ μνημονεύομεν· ἴδε Ant. Hellén. τόμ. Β' ἀρ. 692. Εἰς ταύτας προσθετέα ὡς περιερ-
 γοτέρα ἢ τῆς Βοιωτικῆς πόλεως Ἀκραιφνίου ἐπιγραφῇ, ἣ ἐν τῷ C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 1587
 τυπωθεῖσα οὐ πάνυ ὀρθῶς, ὀρθότερον δὲ μετέπειτα δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τοῦ Λήκ, καὶ ἐσχά-
 τως καὶ ἐν τῇ Ἀρχ. Ἐφημ. ὑπ' ἀρ. 3707, ἔνθα ἀναφέρεται τις «ἀγωνοθετήσας τῶν
 τριετηρίων Σωτηρίων, πρῶτον ἀπὸ τοῦ πολέμου.» Ταῦτα βλέπομεν τῶρα ὅτι νοητέα

ούτω μάλλον Σωτήρια, οὐχι ἴδια τῆς πόλεως, ἀλλὰ κοινὰ πολλῶν Ἑλλήνων καὶ παλαιότερα πολὺ τῶν χρόνων τῆς ἐπιγραφῆς, διαλιπόντα δὲ, καὶ πρῶτον τότε πάλιν μετὰ τινα πόλεμον πανηγυρισθέντα, αὐτὰ δὴ ταῦτα τὰ ἡμέτερα.

Τὸ Κυβέρνης ὄνομα νέον, τὸ δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς Κυδίου συνεπληρώσαμεν, καθ' ἃ ἀπαιτεῖ ὁ χώρος τῆς στοιχηδὸν ταύτης ἐπιγραφῆς, ἥτις ἔχει ἀνὰ 43 γράμματα εἰς ἕκαστον στίχον (ἐκτὸς τῶν στίχων ἔνθα διαλείμματα στίξεως καὶ ἐκτὸς τοῦ 10 στίχου, ὅσις δι' οἰανδήποτε αἰτίαν συνεπυκνώθη περιλαβὼν 47 γράμματα) καὶ δὲν εἶναι ἄτοπον νὰ εἰκάσῃ τις, ὅτι ὁ νεανίας Κυδίας, ὃν ἀναφέρει ὁ Πausanias (10, 21, 5) ἀριστεύσαντα ἐν τῇ πρὸς τοὺς Γαλάτας μάχῃ, τῇ κατὰ τὰς Θερμοπύλας, ἦν υἱὸς μὲν τοῦ εἰπόντος τὸ ψήφισμα Κυβέρνηδος, ἔγγονος δὲ τοῦ ἐντιθεμένου νῦν εἰς τὸ κείμενον Κυδίου, ἔχων δηλ. τὸ ὄνομα τοῦ πάππου, κατὰ τὴν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις συχνοτάτην συνήθειαν.

Ὁ δὲ Χαριζένος φαίνεται εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ παρὰ Πολυβίῳ 4,34 ἀναφερομένῳ, διότι ἐκεῖ, ἐν ἔτει 221 π. Χ. μνημονεύουσι πράξεον στρατηγοῦ Αἰτωλῶν Χαριζένου οἱ π ρ ε σ θ ὄ τ ε ρ οῖ τῶν Σπαρτιατῶν, καὶ τοῦτο συντρέχει ἱκανῶς τοῖς περίπου ἐγνωσμένοις χρόνοις τῆς παρουσίας ἐπιγραφῆς.

Ἐν τῷ τελευταίῳ στίχῳ μετὰ τῶν κ αὶ τ αὶ φαίνεται πως ἄγραφος ἢ ἐπιφάνεια τοῦ λίθου, χωρεῖ δ' ἐκεῖ ἐν ἀκριβῶς γράμμα.

Ἄρ. 76, α.

Ὁ δῆμος ἐνεΐκα,

Λούκιος Φλάουιος Φλάμμας

Κυδαθηναίεὺς ἤρχε.

Πάντες χοραγοὶ πᾶς τε φυλέτας χορὸς
ἄγαλμα δῆμῳ Κέκροπος ἐστάσαντό με,
ἐκούσιοι μεθέντες ἐξ ἀγωνίας,
ὡς μὴ φέροι τις αἰσχος ἀποκισσόμενος.
Ἐγὼ δ' ἐκάστῳ τόσον εὐκλείας νέμω,
καθ' ὅσον αὐτῷ ξυνὸς ὦν ὀφείλομαι.

Χορηγικὸν μνημεῖον λίθου Πεντελῆσιου, σχήματος τριγωνικοῦ μὲ πλευρὰς ὑποκοίλους, ὧν ἡ μία ἔχει τὴν ἐπιγραφὴν, ἡ δὲ ἄλλη κενὴ καὶ λεία, ἔχουσα μόνον ἐν τετράγωνον βαθυλόωμα ὄχι ἀκριβῶς κατὰ μεσοῆς τοῦ πλάτους. Ἴσως κενὴ καὶ ἡ τρίτη, ἥτις ἐφάπτεται τοῦ ἐδάφους, ἔνθα κατάκειται ἔτι τὸ μνημεῖον. Τὸ σχῆμα αὐτοῦ δεικνύεται περίπου ἐν τῷ πίνακι, ἐξ οὗ καὶ γίνεται σαφές, ὅτι ἡ βᾶσις εἶναι ἐκ χωριστοῦ λίθου, τὸ δὲ κύριον σῶμα τετραυμένον εἰς δύο. Ὑψος, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς βάσεως 2,51. Ἐν τῷ πίνακι ἀπεικονίσθησαν καὶ τινὰ γράμματα καὶ σχήματα, ἔκπαλαι ἐγκεχαραγμένα ἀδεξίως ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ λίθου. Περιέργον δὲ, ὅτι οὔτε ἡ βᾶσις δεικνύει βαθυλόωμα τι διὰ τὴν συναρμογὴν αὐτῆς πρὸς τὸ κύριον σῶμα τοῦ μνημείου, οὔτε αὐτὸ ἔχει τι τοιοῦτο ὑπερθεῖν διὰ νὰ ἐναρμοσθῶσι πόδες τρίποδός τινος, ὡς ὑποδηλοῖ τὸ ἐξάστιχον ἱμβδικὸν ἐπίγραμμα. Τῶν τριῶν πρώτων στίχων τῆς ἐπιγραφῆς τὰ γράμματα κατέχουσιν ἐπὶ τοῦ πίνακος

ἀκριδῶς τὸν χῶρον ὃν καὶ ἐπὶ τοῦ μνημείου, τὰ δὲ τοῦ στιχηροῦ ἐπιγράμματος ἵνα μὴ ἀποβῶσι λίαν μακρὰ καὶ συμπεπυκνωμένα ὑπὲρ τὸ δέον, κατέλαβον πλείονα χῶρον, παρα-
ταθέντα ὑφ' ἡμῶν μέχρι τῆς ἄκρας τῆς ἐπιφανείας, ὅπερ δὲν εἶναι οὕτως ἐπὶ τοῦ λί-
θου. Τοῦτο δὲ σημειοῦμεν ἵνα μὴ ἐκληφθῇ, ὅτι ἀκριδῶς κατὰ συμμετρίαν ἐνεχαράχθησαν
τὰ γράμματα ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ λιθοξόου. Ἐλλειψιν συμμετρίας ἐν τοῖς τοιούτοις δει-
κνύουσι καὶ ἄλλα πολλὰ τῆς ἀρχαιότητος μνημεῖα.

Ὁ ἄρχων Λ. Φλάβιος Φλάμμας πρῶτον, ὅσον εἰξέστω, νῦν γνωρίζεται. Ἴσως εἶναι τῶν
πρώτων χρόνων τῆς εἰς τὸν Ῥωμαϊκὸν θρόνον ἀναβάσεως τῆς Φλαβίας γενεᾶς ἐπὶ Οὐε-
σπασιανοῦ. Ἀντωνίος τις Φλάμμας ἀναφέρεται ἐν Τακίτου ἱστοριῶν 4,45, διοικητῆς Κυ-
ρήνης· ὠνομάσθη ἄρα γε κατ' ἐκεῖνον ὁ Κυδαθηναεὺς, εἰσποιηθεὶς εἰς τὴν γενεάν του ;

Ἡ δὲ ἔννοια τοῦ ἐπιγράμματος φαίνεται ἡμῖν κομψότερα μᾶλλον ἢ ἀληθεστέρα. Ἡ
ἀλήθεια ἢ καθαρὰ ἴσως εἶναι, ὅτι ἤδη ἀπὸ τῶν Μακεδονικῶν χρόνων καὶ ἔτι πλεον κατὰ
τοὺς Ῥωμαϊκοὺς, ἠδυνάτει φυλὴ μία νὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν ὅλην δαπάνην τῆς χορηγίας,
καὶ νὰ ἀνταγωνίζηται πρὸς ἄλλην, ἀνελάμβανε δὲ αὐτὴν ὁ ὅλος δῆμος τῶν Ἀθηναίων,
καὶ ἐπεγράφετο τότε ὁ δῆμος ἐχορήγει, ἢ δεῖνα φυλὴ ἐνίκα. Ἐδῶ δὲ ἐγγραφή μόνον ὁ
δῆμος «ἐνείκα», ἀποσιωπηθέντος τοῦ ἐχορήγει· καὶ οὕτω παρηγορήθησαν καὶ εὐχαρι-
στήθησαν πάντες. Τοὺς πρώτους δύο στίχους ἠθέλησεν ὁ ἐπιγραμματογράφος νὰ ποιήσῃ
εἰς δωρίζουσαν γλῶσσαν, καὶ τὸ ἀποκισσοῦμενος φαίνεται μεταχειρισθεὶς κατὰ νέαν δι' ἡμᾶς
σημασίαν, τὴν τοῦ στερούμενος κισσίνου στεφάνου. Τὸ δὲ τελευταῖον ῥῆμα ὀφείλομαι ἐνέ-
χει τι Ῥωμαϊκῆς ἐκφράσεως, μετάφρασμα ὃν, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, τοῦ debeor.

Ἄρ. 76, 6.

Λούχιον? Φλάσ]υιον Φλάμμα[ν
... .. ἀ]ρετῆς ἐνε[κα
καὶ . . . . .]εὐνοί[ας . . .
. . . . . ας Νη . . . .

Λίθ. Ὑμῆτ. εἰς δύο τεθραυσμένους. Ὑψος 0,44, πλάτος 0,41, πάχος 0,18. Εὐρέθῃ
πλησίον τοῦ προηγουμένου.

Ἄρ. 77.

Εὐθύφρ[ω]ν Θεοπόμπου Τειθράσιος.
Τίμων ἐποίησε.

Λίθ. Ὑμῆτ. Ὑψος 0,25, μῆκος 1,11, πλάτος 0,52. Ἀνευρέθη ἔνθα καὶ ὁ ὑπ' ἀρ. 36
ἔτι δὲ καὶ ὁ ἐξῆς. Ὁ τιμώμενος εἶναι πιθανῶς υἱὸς τοῦ ἐν C. I. Gr. ὑπ' ἀρ. 115 μνη-
μονευομένου Θεοπόμπου Εὐθύφρονος Τειθρασίου. Ἐπι δὲ ἐν ἐφ. Ἄρχ. ὑπ' ἀρ. 2060
ἐτυπώθη νεκρικὴ στήλη ἔχουσα τὰ Ἀριστοφῶν Θεοπόμπου Τειθράσιος. Ὁ δὲ τεχνίτης εἶ-
ναι ἴσως ὁ πρὸς Πλινίῳ Ἰστ. φυσ. 34, 19, 34 τούτῳ τῷ ὀνόματι μνημονευόμενος μεταξὺ
τῶν ποιησάντων ἀθλητὰς καὶ ὀπλοφόρους καὶ κυνηγοὺς καὶ θυσιάζοντας.

Ἄρ. 78.

Ὁ δῆμος

Γ]χίον Ἰούλιον Καίσα[ρα, μέγιστον
ἀ]ρχιερέα καὶ δικτά[τορα, τὸν ἐ-
α]υτοῦ σωτήρα καὶ εὐεργέτην.

Λίθ. Ὑμῆ. Ὑψος περίπου 0,30, μῆκος περίπου 1,20. Εἰσέτι κεῖται ὁ λίθος οὗτος ἐνωκοδομημένος πρὸς τῷ πύργῳ τῷ βορείῳ τῆς Παναγ. Πυργιωτίσσης. Καὶ ἄλλων ἔτι Ῥωμαίων συγχρόνων τοῦ Καίσαρος καὶ Καισαριανῶν τιμητικαὶ ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς.

Υστερόγραφον τῆ 28 Μαΐου 1860. Ἐν ᾧ ἐτυπώθη τὸ πρὸν φυλλάδιον, διενεμήθη ἐν Ἀθήναις τῆ 2 τοῦ παρόντος μηνὸς τὸ 52^{ον} φυλλάδιον τῆς « Ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος », ἐνθα εἶδα δημοσιευμένας ἐκ τῶν τοῦ παρόντος φυλλαδίου ἐπιγραφῶν τὰς ὑπ' ἀρ. 1, 3, 8, 34, 36 καὶ 68. Μόνον ἡ ὑπ' ἀρ. 68 εἶναι ὁμοίως ἐκτυπωμένη καὶ ἐκεῖ. Ἐν δὲ ταῖς λοιπαῖς αἱ διαφοραὶ πολλαί, καὶ τινες μεγάλαι. Ἄλλοι κρινέτωσαν, μαρτυροῦντων τῶν λίθων, περὶ οὗ ἐγὼ ἐφρόντισα, δηλώσας σαφῶς, ποῦ εὐρίσκονται νῦν οἱ λίθοι οὗτοι.

Περὶ δὲ τῆς ἐν τῷ αὐτῷ 52^ῳ φυλλαδίῳ ὑπ' ἀρ. 3662 μετεκδοθείσης ἐπιγραφῆς τῶν Ἀττικῶν νεωρίων λέγω, ὅτι εὐκταῖον ἦτο, ὁ δεῦτερος ἐκδότης νὰ ἔκρινε τὴν δοκιμὴν τοῦ ἀν' προσαρμόζεται ὁ ἔχων αὐτὴν λίθος εἰς τὴν ἐν τῷ Θησεῖῳ πλάκα, τὴν ὑπ' ἀρ. 464, ὅπερ ἐγὼ μετὰ τινος πεποιθήσεως εἶπα ὅτε αὐτὸν ἐξέδωκα ἐν τῷ τῆς 6 Φεβρουαρίου 1860 φύλλῳ τῆς Ἀθηνᾶς. Δὲν εἶναι δὲ ἀληθές, ὅτι ἐγὼ ἐξέδωκα ἐκεῖ ἐν τῷ 22^ῳ στίχῳ ὑποστρώματα.

Ἀρτίως δ' ἐτυπώθη καὶ ἡ ὑπ' ἀρ. 75 ἐπιγραφὴ ἐν τῇ ἐνταῦθα ἐκδιδομένῃ ἐφημερίδι τῶν Φιλομαθῶν (φύλλῳ τῆς 16 Μαΐου 1860), ὑπὸ τοῦ δικηγόρου Γ. Βελλίου, μετὰ σημειώσεων, ἐξ ὧν αἱ τὸν Χαρίξενον ἀφορῶσαι εἶναι εὐπρόσδεκτος συμβολὴ εἰς τὴν ἐρμηνείαν τοῦ κειμένου. Αὐτὸ δὲ τὸ κείμενον, ὅπως ἐκεῖ ἀπεδόθη, διαφέρει οὐκ ὀλίγον τοῦ ἡμετέρου. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι πιστῶς ἀντεγράψαμεν.

Ἐπὶ τέλους εἰρήσθω, ὅτι νέα ὀνόματα καλοῦμεν ἐν τῷ φυλλαδίῳ τούτῳ ἐκεῖνα μόνα, ὅσα οὔτε ἐν τῇ Βα ἐκδόσει τοῦ Λεξικοῦ τῶν Ἑλληνικῶν κυρίων ὀνομάτων τοῦ Πάπε εὑρομέν, οὔτε ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν χειρογράφῳ συλλογῇ, τῇ ἀναπληρωτικῇ τοῦ λεξικοῦ ἐκείνου. Ἄλλως ἠθέλομεν καλέσει νέα πολὺ πλείονα.

Σ. Α. Β.

Ἐτι ἐν σελ. 33 στίχῳ 30 ἀνάγνωθι ἐπόησε.

Ἡ δὲ ὑπ' ἀρ. 76, β, ἐπιγραφή συμπληροῦται τὰ ἄνω δι' ἑνὸς τρίτου τεμυχίου ὅπου τῆ
6 Ἰουνίου παρετήρησα ὅτι ἀρμόζει καλῶς ἐκεῖ, περιέχον τάδε·

ΔΙ
ΛΑΙΟΥΚΑΙ
ΝΑΣΒΟΥΛΑΙ
ΙΟΥΚΙΟΝΦΛΑ

δηλ. Τὸν ἱερέα Δι-
ὸς βου]λαίου καὶ
Ἄθην]ας βουλαί-
ας Λ]ούκιον Φλί-
σ]μιον κτλ.

Βουλαίου Διὸς ξόανον ἀναφέρει ἰδὼν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τῶν Φ'. ὁ Πausανίας 1, 3, 5,
Διὸς δὲ βουλαίου καὶ Ἄθην]ας βουλαίας ἱερὸν ἐν αὐτῷ τῷ βουλευτηρίῳ ἀναφέρει. ὁ Ἄντι-
φῶν ἐν τῷ περὶ τοῦ χορευτοῦ λόγῳ § 35.

Τόδε εἶνε τοῦδε τοῦ βιβλίου;

Σφαλμάτων διορθώσεις.

Σελίδι:	3,	στίχῳ	13	ἀντὶ	ἐσόδων	ἀνάγνωθι·	ἐσόδων
»	4	»	13	»	λέγομεν	»	λέγομεν
»	»	»	16	»	μνημονεύομεν	»	μνημονεύωμεν
»	»	»	19	»	δορυκμητόρων	»	δορυκμητόρων
»	»	»	23	»	κρατούτου	»	κρατούντων
»	»	»	31	»	καὶ πρὸς τὰ μνημεῖα τῶν πατέρων ἡμῶν,	πρὸς τὴν	ἀνάγνωθι· πρὸς τὰ μνημεῖα τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ πρὸς τὴν
»	14,	»	13	»	ταύτης	»	ταύτην
»	1	»	38	»	Κρίνος	»	Κρίνος
»	3	»	5	»	Σουρίας Γ.	»	Γεράκης Γ.
»	»	»	»	»	σθέσον τὸ Δεώπουλος Ν.		
»	5	»	44	Μετὰ τὸ	Γιάμαρης Α.	ἐν	Λιδόρονω
						πρόσθετες τὸν	ἀριθμὸν 30.
»	6	Ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν προσενεγκόντων ἀρχαῖα				πρόσθετες τὸ ὄνομα·	Α. Ποστολάκκας.
